

தமிழ் வளர்த்த
கிறிஸ்தவர்

வண. எம். ர. இரத்தினராஜா

தமிழ் வளர்த்த கிறிஸ்தவர்

வன. எம். ஏ. இரத்தினராஜா

Published by:

Christian institute for the Study of
Religion & Society
The Ashram — Chunnakam

முகவரை

நமிழ் மொழி தனிப் பெருமை பெற்றது. அது தொன்மை வாய்ந்தது. அம்மொழி என்று ஆரம்பமானது என்பது சொல் வதற்கில்லை. அது தமிழர் வாழ் தனி நாட்டில் தனிப் பெரும் மொழியாய்ப் பிறந்து, கிடந்து, இருந்து, தவழ்ந்து, நின்று. நடந்து வளர்ந்திருக்கிறது. இன்னமும் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது.

தாய்மொழியாம் தமிழை வளர்த்தவர்கள் அநேகர். ஆதித் தமிழன் சங்கங்கள் அமைத்துத் தமிழை வளர்த்தான். சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர் தத்தம் ஆதிக்கத்தின் கீழ், தமிழ்ப் புலவரை, பாவலரை வைத்து ஆதரித்து அவர்கள் மூலம் தமிழை வளர்த்தனர். தமிழன் மதம் சைவமாக மட்டுமிருந்த காலத்தில் தமிழை வளர்த்தவன் சைவத்தைவளர்த்தான். சைவத்தை வளர்த் தவன் தமிழை வளர்த்தான். சைவமும் தமிழும் பின்னிக்கிடந்த காலம் ஒன்றிருந்தது.

கி மு. 2-ம் நூற்றுண்டுக்கும் கி. பி. 10-ம் நூற்றுண்டுக்கு மிடையே, சைவம் மட்டும் வளர்ந்த தமிழகத்தில் பெளத்தம், சமணம் ஆகிய சமயங்களும் வளர்த் தொடங்கின. இம்மதங் களைத் தழுவிய புலவர்களும் பாவலரும் தம் புதிய மத தத்து வங்களைத் தம் தாய் மொழியாம் தமிழிலே வெளியிட முன் வந்தனர். அவர்களது பெரு முயற்சியால் பெளத்தம், சமணம் என்பன வளர்ந்ததோடு தமிழும் வளர்க்கப்பட்டது. சைவம் வளர்த்த தமிழைப் பெளத்தம் வளர்த்தது. சமணமும் வளர்த்தது. சைவரால் வளர்ந்த தமிழ் மொழி, பெளத்தராலும் சமணராலும் வளர்க்கப்பட ஆரம்பித்தது. இக்காலத்தில் வெளியான மணிமேகலை, வீரசோழியம், குண்டலகேசி, விம்பசார கதை முதலிய பெளத்த நூல்களும், ஏனைய சமண நூல்களும் தமிழை அருமையாயும் பெருமையாயும் வளர்த்த புறமத நூல்களாம். அன்று தமிழை வளர்த்தோர் பெளத்தர். தமிழை வளர்த்தோர் சமணர். தமிழ்மொழியின் ஜம்பெரும் காப்பியங்களுள் மணிமேகலை, குண்டலகேசி என்னும் இரு பெருங்காப்பியங்களுமே பெளத்தர் வளர்த்த தமிழ் இலக்கியமென்றால் அன்று தமிழை வளர்த்தவர் சைவர் மட்டுமின்றி பெளத்தரும் சமணரும் என்பது மறுக்கொண்ச் சத்தியமாகும்.

சைவரும் பெளத்தரும் சமணரும் இவ்வாறு தமிழூ வளர்த் துவரும்வேளை, தமிழகத்தில் கிறிஸ்தவம் பரவ ஆரம்பித்தது. கிறிஸ்தவ மதம் கி.பி. முதலாம் நூற்றுண்டிலேயே தென்னிந்தியாவில் பரவியது என்பது சரித்திர உண்மையாகும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை கிறிஸ்தவக் கொள்கைகளும் சத்தியங்களும் முதலாம் நூற்றுண்டு தொட்டே அங்கு பரவியிருந்தன என்பதற்குப் போதிய சரித்திர ஆதாரமுண்டு. கி.பி. 10-ம் நூற்றுண்டளவில் வெளியான சைவசிந்தாத்தக் கொள்கைகளில் கிறிஸ்தவ போதனைகள் பல பிரதிபலித்திருக்கின்றன என்பது வும் ஆராய்ச்சியாளர் முடிபாகும். தாழுமானவர் பாடலிற் புகுந்துள்ள கிறிஸ்தவ சத்தியங்கள் எவ்வெனக் காண்பதே ஒர் தனி ஆராய்ச்சியாகும்.

கிறிஸ்தவர்கள் முன்னின்று தமிழூப் பயிலவும் அதனை வளர்க்கவும் முற்பட்டனர். கி.பி. 15-ம் நூற்றுண்டிலே இத்திருத் தொண்டில் முன்னேடியாக விளங்கியவர்கள் தமிழகத் துக்கு வந்த மேல் நாட்டுக் கிறிஸ்தவக் குருமாரே, அவர்கள் தமிழூ வளர்க்க முற்பட்டபோது தமிழிலே பல இலக்கியங்களை ஆக்கியது மன்றித் தமிழ்மொழியின் தனிப்பெருந் தன்மையை யும். தீற்மையையும் நுட்பத்தையும் ஆராய்ந்து ஆராய்ச்சி அடிப்படையில் தமிழூ அறியவும் வளர்க்கவும் முற்பட்டனர்.

அவர்களது ஆராய்ச்சியின் பலனுகத் தமிழ்மொழியானது கிரேக்க, லத்தீன் போன்ற ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் நுட்பமானதும் அழகானதும் எனக் கண்டனர்.

இவ்வாறு தமிழ்மொழியின் சீரையும் சிறப்பையும் அதன் தெய்வத் தன்மையையும் உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டியவர்கள் ஐரோப்பிய கிறிஸ்தவக் குருமாரே! தமிழின் சிறப்பை வெளியுலகுக்கு எடுத்துக் கூறியது மட்டுமன்றி, பல துறைகளிலும் தமிழூ வளர்த்தவர்கள் அவர்களே, இதுவரை தமிழூ வளர்த் தவர்கள் தமிழூ இருந்தவாரே ஏந்தியணைத்து வளர்த்தார்கள். அதற்கு வேண்டியதிருத்தங்களைச் செய்து வளர்த்தார்களில்லை. இப்பெருந்தொண்டை ஆக்கியவர்கள் ஐரோப்பியக் கிறிஸ்தவ குருமாரேயாவர். இவர்கள் காலம் வரை தமிழிலே வசன நடை நூல் வெளிவந்ததில்லை; வசனங்கள் மொழிபிரித்து எழுதப்பட வில்லை. தமிழ் நெடுங் கணக்கு சீராக்கப்பட்டதில்லை; தமிழிலே அகராதி இருந்ததில்லை. தமிழ் நூல்கள் எதுவும் அச்சிலே இருந்ததில்லை.

இந்திலையில் தமிழ்நாடு வந்த ஜோப்பிய கிறிஸ்தவ குரு மார், தாம் கற்றுத்தேறிய தமிழ் மொழியை மேலும் வளர்க்க வும் உலகறியச் செய்யவும் ஆர்வம் கொண்டனர். தமிழ் மொழி யில் பல திருத்தங்களையும் மாற்றங்களையும் ஆக்கி, அன்று வரையில்லாத அரும் பெருந்தொண்டைத் தமிழுக்கு ஆற்றினர். அவர்களைப் பின்பற்றிவந்த தமிழ் நாட்டினதும் ஈழ நாட்டின தும் கிறிஸ்தவரது தமிழ்த்தொண்டைப் பார்க்குமிடத்து. தமிழை வளர்த்தோர் கிறிஸ்தவ தொண்டருமே என்ற சத்தியம் புலனுகும். தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்குக் காரணமாயிருந்தோருள் கிறிஸ்தவ தொண்டர் ஒரு முக்கிய இடம் பெற்றிருக்கின்றனர் என்பதும் புலனுகும்.

தமிழை வளர்த்தவர்கள் சைவர் மட்டுமே எனக் கூறப்படும் தப்பான கொள்கைக்கு எவ்வித ஆதாரமுமில்லை என்பதும் புலனுகும். இதனை விளக்க இச்சிறு நூல் பயன்படும் என நம்புகிறோம்.

யாழ்ப்பாணம்

11-10-1978.

எம். ஏ. இரத்தினராஜா

பொருளாடக்கம்

தமிழ் வளர்த்த ஜோப்பிய அறிஞர்.

கிருபேட் டி நொபினி — வீரமாழுனிவர் — ஸீகன்பால்க் — எஸ்லிஸ் — ரேனியஸ் — ஜி. டி. போப் — காஸ்ட்வெல் — பேர்சிவல் — டெய்லர் — பெப்ரிஷியஸ் — கிருட்லர் — உவின்ஸ்லோ

தமிழ்நாட்டுக் கிறிஸ்தவ தமிழ் அறிஞர்

வேதநாயகம்பிள்ளை — வேதநாயகசாஸ்திரிகள் — கிருஷ்ண பிள்ளை — அந்தோனிக்குட்டி — சர்குணம் — நயனப்ப முதலியார் — முத்துச்சரமிப்பிள்ளை — சாமிநாதபிள்ளை.

சமுத்துக் கிறிஸ்தவ தமிழ் அறிஞர்

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை — கரௌல் விஸ்வநாதபிள்ளை சுதாசிவம்பிள்ளை — நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை — வைமன் கதிரவேற்பிள்ளை — இவாட்ஸ் கனகசபைப்பிள்ளை — ஆணல்ட் சுதாசிவம்பிள்ளை — சிதம்பரப்பிள்ளை — அமெரிக்க மிஷன் வெளியீடுகள் — சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் — ஜே. ரி. அப்பாபிள்ளை — குமாரகுலசிங்கி — சொலமன் செல்லத்துரை — கனன் சோமசுந்தரம் — பிரான் சிஸ் கிங்ஸ்பெரி — கே. பி. முத்தையா — ஜே. எஸ். ஆழ்வாப்பிள்ளை — வி. கி. இராஜதுரை — F. X. C. நடராஜா — சுவாமி தனிநாயகம்

தமிழ் வளர்த்த ஐரோப்பிய அறிஞர்

1. ரூபேட் டி. நொபிலி

தமிழ்த் தொண்டை ஆற்ற முற்பட்ட கிறிஸ்தவ குருமாருள் முன்னேடியாய் விளங்கியவர் தமிழ் வளர்த்த மதுரையில் வதிந்த இத்தாலி தேசத்துக் குருவான ரூபேட் டி நொபிலி (Robert De Nobili) என்பவராவர். இவர் சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளையும் செவ்வனே கற்றவர். இரு மொழிகளிலும் அழகாகப் பேசவும் எழுதவும் கூடியவர். தமிழ் நாட்டு உடை நடை, பாவணகளைத் தாழும் ஏற்று உயர்க்குலப்பிராமணர் போலக் காட்சியளித்து, கிறிஸ்து பெருமானின் சுவிசைஷத்தை தமிழ்மொழி மூலம் பரப்ப முற்பட்டனர் தமிழ் மொழியில் முதன் முதலாக உரை நடையை ஆக்கியவர் இவரே, அதுவரை தமிழ் நூல்கள் யாவும் செய்யுள் நடையிலேயே இருந்து வந்தன. தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியிலே உரைநடை ஒரு முக்கிய புரட்சியை உண்டாக்கியது. இது வரை படித்த பண்டிதரும் பாவலருமே விளங்கக்கூடியதாயிருந்த தமிழ், உரை நடையில் வெளிவரத் தொடங்கியதோடு சாதாரண மக்களும் விளங்கக்கூடிய தராதரத்தைப் பெற்றது. இது தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் பயனுமிருந்தது. இத் தொண்டை முதன் முதலாகச் செய்தவர் ஒரு கிறிஸ்தவ குருவே.

உரைநடையில் இவர் ஆக்கிய நூல்கள் பலவும் அச்சேருமையால், அவை இன்று அழிந்து ஒழிந்துவிட்டன. அவற்றுள் முக்கியமானவை, ஞானேபதேச காண்டம், மந்திரமாலை; ஆத்தும நிரணயம், சத்தியவேத லட்சணம், தத்துவக் கண்ணுடி, இயேசுநாதர் சரித்திரம், ஞான தீபிகை, நீதிச் சொல், அநித்திய நித்திய வித்தியாசம், தமிழ்-போர்த்துகீசு அகராதி என்பனவாம்.

இந்நூல்கள் யாவும் இன்று அழிந்துவிட்டனவாயினும் தமிழ் உரைநடைக்கு முதற் காரணராயிருந்தவர் இக் கிறிஸ்தவ குருவே என்பதும் உண்மையாகும்.

2. வீரமாழுனிவர்

தத்துவவேதகர் என அழைக்கப்பட்ட இக் குருவானவரைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாடு வந்தவர் வீரமாழுனிவர் என அழைக்

கப்பட்ட பிதா பெஸ்கி (Father Beschi) என்பவராவர். இவரும் இத்தாலி தேசத்தவர். இத்தாலி, லத்தீன் ஆகியமொழிகளைக் கற்றுத் தேறிய இவர் தமிழ்நாடு வந்தபின் சமஸ்கிருதம், தெலுங்கு, தமிழ் ஆகிய மொழிகளையும் திறம் படத் கற்றார். தமிழ்மொழியிலேயே இவரது பாண்டித்தியம் அதிகமாகப் பிரகாசித்தது. தமிழில் செய்யுள் பாடவும் உரைநடை எழுதவும் கூடிய பெருந்திறமையை இவர் பெற்றார். இம்மொழிகளைவிட இந்துஸ்தானி, பாரசீகம் போன்ற மொழிகளையும் இவர் கற்றுத் தேரினார். இவர் ஒரு துறவியாகவே வாழ்ந்து தன் வாழ்நாள் முழுவதும் தமிழுக்குத் தொண்டுசெய்தார்.

தமிழ் எழுத்திலே சில முக்கிய திருத்தங்களை உண்டாக்கியவர் வீரமாழனிவரே. பண்டைக்காலத்திலே எகர, ஒகர குற்றெழுத்துக்கள் மேலும், உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்துக்கள் மேலும், புள்ளி வைத்து எழுதும் வழக்கம் இருந்தது. உதாரணமாக.

எ, ஓ, கெ, கொ என்பவை குற்றெழுத்துக்கள். எ, ஓ, கெ, கொ என்பன நெட்டெழுத்துக்கள். தொல்காப்பியம், வீரசோழியம் நன்னூல் ஆகிய தமிழ் இலக்கண நூல்கள் இவ்வழக்கத்தைக் கூறுகின்றன. தொன்று தொட்டு வழங்கிவந்த இப்பழைய முறையை, வீரமாழனிவர் மாற்றி ஒரு புது விதியை ஏற்படுத்தினார். அவர் அமைத்த விதியின் படி எகர, ஒகர குற்றெழுத்தின் மேல் நீண்ட கோடு ஒன்று போடப்பட்டது.

உதாரணம்.

எரி, ஒலி,

மேலும் பண்டைதொட்டு உயிர்மெய்க் குற்றெழுத்துக்கு மேலே புள்ளி வைத்து எழுதும் வழக்கம் இருந்தது. மேற்புள்ளி பெருத்தோது அவை நெடிலாக நின்றன. உதாரணம் செ. பெ (இவை நெடில்)

கொம்பு பெற்றுவரும் எழுத்துக்களில் வித்தியாசம் காட்டவிரும்பிய வீரமாழனிவர், இம் முறையை மாற்றி, நெடிலைக் காட்டும் கொம்பை மேலே சூழித்து எழுதும் வழக்கத்தை உண்டாக்கினார். உதாரணம். சே பே [இவை நெடில்] இவர் ஒரு வாக்கிய இம்முறையே இன்றும் நடைமுறையிலிருந்து வருகிறது.

தமிழ் மொழியில் மூதன் முதலாக அகராதி எழுதியவர் வீரமாழுனிவரே. பண்டைக் காலத்திலே தமிழ் நாட்டில் நிகண்டு கள் இருந்தன. சொற்களுக்கு விளக்கம் தெரிவதாயின் நிகண்டு மனனம் பண்ணியவருக்கே அது தெரிய முடியும். ஆனால் கடின சொற்களுக்குக் கருத்தை இலகுவிலே காட்டக்கூடியது அகராதி ஒன்றே.

அகராதி அமைக்கும் வழக்கம் ஜோப்பியருக்கே உரியது. வீரமாழுனிவரால் எழுதப்பட்ட அகராதி, 'சதுரகராதி' எனப் பெயர் பெற்றது. இதுவே தமிழ் மொழியில் ஆக்கப்பட்ட முதல் அகராதியாகும்!

வீரமாழுனிவர் ஆக்கிய அருந்தமிழ்ச் செய்யுள் நூல்கள் தேம்பாவணி, திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், அடைக்கல மாலீஸ், கவி வெண்பா, அன்னை அழுங்கல் அந்தாதி முதலியனவாம். இவர் இயற்றிய வசன நடை நூல்கள், வேதியர் ஏழுக்கம், வேத விளக்கம், பேதமறுத்தல், ஞானம் உணர்தல், திருச் சடைக் கணிதம், வாமன் கதை, பரமார்த்த குரு கதை என்பன வாம். இவர் இயற்றிய தொன்னால் விளக்கம் ஜந்திலக்கணங்களையும் கூறும் செந்தமிழ் இலக்கணமாகும். ஜோப்பியர் தமிழ் பேச கற்றுக்கொள்வதற்காக லத்தீன் மொழியில் இவரால் எழுதப்பட்ட நூல் 'கொடுந்தமிழ் இலக்கணம் என்பதாகும்.

இவர் இயற்றிய தேம்பாவணி, திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் என்னும் நூல்களிலுள்ள பாக்கள் இவரது தமிழ்ப் புலமைக்குச் சான்றூயமைந்துள்ளவையாகும். தேம்பாவணி என்னும் செந்தமிழ்க் காப்பியம் மூன்று காண்டங்களையும் முப்பத்தாறு படலங்களையும் மூவாயிரத்து அறுநூற்றுப் பதினைந்து பாடல்களையும் கொண்டது! இது ஓர் அரிய நயங்கள் அமைந்த அழகிய நூல். சீவகசிந்தாமணியின் காப்பிய நடையைத் தழுவி, திருக்குறளின் அரிய கருத்துக்களை உள்ளடக்கி, கம்பரின் கவிச் சுவை போல கனிவாய்ப் பாடப்பட்டது. இந்நாலின் முகவரையில் கடவுள் வாழ்த்தாகப் பாடப்பட்டிருக்கும் கவி, மிகுந்தஅழகும் பொருட் செறிவும் பெற்றது.

"சீரிய உலகம் மூன்றும் செய்தளிந் தழிப்ப வள்ளாய்
நேரிய எதிரொப் பின்றி நீத்தவோர் கடவுள் தூய
வேரிய கமலபாதம் வினையறப் பணிந்து போற்றி
ஆரிய வளன்றன் காதை அறமுதல் விளங்கச் செய்வாய்"

வீரமாழனிவர் இயற்றிய விழுமிய நூல்களைப் படிக்கும் எவரும் இக்கிறீஸ்தவ குருவின் தமிழ்ப் புலமையையும் திறமையையும் தமிழ் வளர்த்த தொண்டினையும் மெச்சாதிருக்க முடியாது. இளங்கோவடிகள், கம்பர் போன்ற மாபெரும் புலவர்களோடு வைத்தெண்ணப்படத்தக்கவர் வீரமாழனிவர்.

தேம்பாவணி என்னும் காப்பியத்தின் சிறப்பியல்புகளை உருசித்துணர்ந்த தமிழ்ப் பெரியார் ஒருவர் “தேம்பாவணியைப் படித்துங் கேட்டும் உணர்ந்தோர் கடவுளித்த மெய்மறை தெளிந்து அறவழி நடந்து, சுசிடலாம் கடந்து கதிபெற ருய்வர்” எனப் பாராட்டினார். பிற்காலக் கவிஞரான யோகி சுத்தானந்த பாரதியார், வீரமாழனிவரையும் அவர் ஆற்றிய அருந்தொண்டையும் பாராட்டி,

“வீரமாழனிவர் தைரிய நாதர்
விரி தமிழ்க் கலைமணம் கமழும்
ஆரமாழனிவர் அகத்தியர் போல
அருளினார் அரிய நன்னூல்கள்
சாரமாந்தேம்பா வணியினைத் தொடினும்
தமிழ் மணங்கமழு மென்பரமே
ஏரமா நெஞ்சில் இடம்பெற நட்டால்
இன்பமாய் பகருமென் வாழ்வே”

எனப் பாடிப் போற்றியுள்ளார்.

“மேனுட்டுக்கலையாலும் தமிழ்நாட்டுக் கலையாலும் கலக்கும் ஏரி தேம்பாவணி” எனப் பாராட்டினார். அறிஞர் தனிநாயக அடிகளார், தேம்பாவணியின் அருமை பெருமைகளை அகில உலகுக்கும் அறிமுகம் செய்துவைத்தல் அவசியம் எனக்கண்ட எல்லைசர் என்பார் அந்நாலின் செய்யுள்கள் பலவற்றை ஆங்கி வத்தில் அழகாக மொழிபெயர்த்தார்.

பிரபந்தங்கள் பாடும் ‘பாட்டியல்’ முறையைக் கற்றுத் தேறிய வீரமாழனிவர், கிறிஸ்து மதம் மலரும் பிரபந்தங்கள் சில ஆக்கவிரும்பினார். அத்தோடு வளரும் தமிழக்கும் வாழ் வளிக்க எண்ணினார். அதன் பலனாக அவர் ஆக்கிய இன்னேர் அரிய நூல்; ‘திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்’ என்னும் தலை சிறந்த நூலாகும்.

இப்பிரபந்தம் திருக்காவலூரில் கோவில்கொண்டுள்ள அடைக்கல மாதாவின்மீது பாடப்பெற்ற நூலாகும், புகுவகுப்பு, மதங்கு, அம்மானை போன்ற பதினெட்டு உறுப்புக்கள் இசையுமாறு பல வகைப் பாக்களும் பாவினங்களும் மடக்குச் செய்யுளும் விரவிவர, நூறு செய்யுள்கள் அமைய அந்தாதித் தொடையால் பாடப்படுவது ஒரு பிரபந்தமாகும். காப்பியம் பாடும் கவிஞருமே இவ்வித பிரபந்தம் பாடத் துணீயார், இந்நிலையில் தமிழே வழங்காத வெளிநாட்டு வீரமாழனிவர், ஓர் அழகிய பிரபந்தம் பாடியது பெருவியப்பே!

அன்னைமீது அவர்கொண்ட பக்திப் பரவசத்தை அன்ளிச் சொரியும் அழகிய பாடங்களை இந்நாலில் நாம் காணலாம். தேவமாதாவின் திருவடிகளைத் தாங்கும் சந்திரனுயே இருக்க மாட்டேனே! இம்மாதாவின் கூந்தல் மாலையில் வந்து விழும் வண்டாகப் பிறக்கமாட்டேனே! திருக்காவலூர்ச் சோலையில் பசும் புல்லாய் நின்றிருக்கமாட்டேனே! என்றெல்லாம் எண்ணி ஏங்குவதாக அவர் பாடும் பாடல் எத்துணை இன்பமானது,

“தாளணிந்த மதிமுதலாத் தமியனுமக்
கமலத்தாள் தாங்கி லேனே!
கோளணிந்த குழல் அணிதார் குடைவண்டாய்ப்
புகழ்பாடி மதுவுண்டேனே
வாளணிந்த விஜைப்படை வெல்களிசிங்கம்
சன்ற ஒரு மானுயே வந்தால்
கேளணிந்தகாவல் நல்லூர்க் கிளர்புணத்துப்
பசும் புல்லாய்க் கிடவேனே நான்”

இந்நாலில் கடவுள் மணமும் தமிழ் மணமும் கலந்து வீசுவதை நாம் கண்டுணர்க்கூடும்.

3. வீரமாழனிவரைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாடு வந்தவர், ஸீகன் பால்க் (Ziegenbalg)

என்னும் குருவாவார். இவர் ஜெர்மன் தேசத்தவர். தமிழ் நாட்டிலே தரங்கம்பாடியில் வாழ்ந்தவர். எட்டு மாத காலத்துள் தமிழ் மொழியைத் திறமையாகக் கற்று அம்மொழியில் எழுதவும் பேசவும் ஆரம்பித்தார். தமிழ், லத்தீன் இலக்கணத்தையும் அகராதியையும் ஆக்கியவர் இவரே. அது வரை ஒலைச் சுவடி களில் எழுதப்பட்டிருந்த தமிழ் நூல்களை அச்சிட வேண்டுமென இவர் ஆவல் கொண்டார். ஜெர்மனி தேசத்திலிருந்து சிறு அச்சியந்திரம் வரவழைத்து தமிழ் நூல்

கள் பலவற்றையும் இவர் அச்சிட்டுப் பரப்பினார். அச்சிலே வந்த நூல்களை மக்கள் ஆவலோடு வாங்கிப் படித்தனர். தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு அச்சேறிய நூல்கள் இன்றியமையாத வையாயிருந்தன. பண்டிதர் முதல் பாமரர் வரை யாவருக்கும் அச்சுப் புத்தகம் கிடைக்கத்தக்கதாகப் பெரு முயற்சிசெய்தவர் இவரேயாவர். இந்திய மொழிகளுள் முதன் முதலாக அச்சேறிய மொழி தமிழ்மொழியோம்! இப்பெருந்தொண்டைத் தமிழுக்கு ஆற்றியவர் கிறிஸ்தவ குருமாரேயாம்!

மொழியின் வளர்ச்சியில் அச்சியந்திரம் ஒரு பெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்தியதென்பது உண்மையே. அவ்வித புரட்சியால் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கிய முதல் இந்திய மொழி தமிழேயாம் இவ்வித புரட்சியால் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியை முதலிலே உண்டாக்கியவர் லிகன்பால்க் என்ற கிறிஸ்தவ தொண்டரே.

4. எல்லிஸ்

அடுத்து வந்தவர் எல்லிஸ் (Ellis) என்னும் ஆங்கிலேயராவர். இவர் சென்னை அரசாங்க உத்தியோகத்தில் அமர்ந்திருந்தவர். சமஸ்கிருதம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளையும் நன்கு கற்றுத் தேறியவர். அக்காலத்துச் சிறந்த தமிழ்ப் புலவராகிய முத்துச் சாமிப்பிள்ளை என்பவரைச் சேர்ந்து, அவர் மூலம் ஆங்காங்கு பரவிக் கிடந்த ஏட்டுச் சுவடிகள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சேர்த்தவர் எல்லிஸ் அவர்களே !

விசேஷமாக வீரமாழனிவரால் ஆக்கப்பட்ட அரிய நூல்களைத் தேடியெடுத்து, அவற்றைப் பேணிவைத்தவர் இவரே. இவரின் பெரு முயற்சியில்லாதிருந்தால் வீரமாழனிவர் சரிதமும் அவர் ஆக்கிய நூல்களும் இன்று உலகுக்குத் தெரிந்திரா, ஆங்கிலப்புலமையும் தமிழ்ப் புலமையும் பெற்ற இவர் திருக்குறளின் முதல் பதின்மூன்று அதிகாரங்களுக்கும் ஆங்கிலத்தில் உரை எழுதி அச்சிட்டார். செய்யுள் இயற்றுவதில் அதிக விருப்பமும் திறமையும் உள்ளவர். இவர் நண்பனு இராமச் சந்திர கவிராயர் பேரில் இவர் பாடிய பின்வரும் பாடல் இவரது கவித்திறனைக் காட்டுவதாயிருக்கிறது.

“செந்தமிழ்ச் செல்வனு மேராயிரக் கலைச் சேடனும் யாழ் சுந்தரத் தோடிசை வல்லோனும் யாவரும் தோத்திரம் செய் கந்தனைக் கொல்லும் கவிராமச் சந்திரனைக் கண்டு வெட்கி அந்தரவெற் பிழி பாதானந்தேடி அடங்கினாரே!”

தமிழ்மொழி கற்க விரும்பிய பிறநாட்டவருக்குப் பயிற்சி யளிக்கும் கல்விச் சங்கம் ஒன்றைக் கட்டி நிறுவியவர் எல்லிஸ் அவர்களே, நமசிவாய என்னும் ஐந்தெழுத்து சைவரால் போற் றப்படும் தாரக மந்திரமாம். ஆனால் எல்லிஸ் அவர்கள் அதற்கு வேறு வியாக்கியானம் கொடுத்து “சிவாய்” என்பது நன்மை பயக்குவன் என்ற கருத்தில் நமசிவாய கவிகள் பல ஆக்கினர். தமிழ் வளர்த்த மதுரையில் வாழுவிரும்பி அங்கு சென்று இலக்கியத் தொடர்புடைய இடங்களைக் கண்டு இன்புற்றார். தாயுமானவர் அடக்கம் பண்ணப்பட்ட இடத்தைக்கண்டு தலைகுனிந்து வணங்கித் தமிழ்க் கவிகள் பரடினார்.

எல்லீஸர் தமிழ் வளர்ப்பதைக் கண்டு ஏரிச்சல் கொண்டார், வேறு சில “தமிழர்,” இறுதியில் அவருடைய உணவிலே நஞ்சு வைத்து அவரைக் கொன்றனர். அவரது ஆராய்ச்சிக் களஞ்சியம் அனைத்தையும் ஆங்கில அரசாங்கம் ஆராய்ந்தெடுத்துவைத்தது.

5. ரேனியஸ்

எல்லிஸ் குருவானவரை அடுத்து வந்தவர் ஜெர்மனி தேசத்தைச் சேர்ந்த ரேனியஸ் (Rhenius) என்னும் கிறிஸ்தவ குருவாவர். தமிழ்மொழிக்குப் பேச்சாலும் எழுத்தாலும் பெருந்தொண்டு புரிந்தவருள் இவருமொருவராவர்.

இளமையிலேயே தமது தந்தையாரை இழந்த ரேனியஸ், கிறிஸ்து பெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவராய் தமது இருபத்திற்கண்டாம் வயதிலேயே கிறிஸ்தவ திருத்தொண்டில் ஈடுபட்டார். தமிழ்நாடு வந்த ரேனியஸ், திருநெல்வேலியிலுள்ள பாளையங்கோட்டைப் பகுதியில் தமது ஊழியத்தை ஆரம்பித்தார். அங்கு வாழ்ந்த தமிழ்ப்புலவர் திருப்பாற்கடல் நாதன் என்பவரை அண்டி அவரிடம் தமிழ்மொழி கற்றார். நன்னால் முதலான தமிழ் இலக்கணங்களைக் கற்றுத் தேறிய ரேனியஸ் அம்மொழியில் பெரும்பாண்டித்தியம் பெற்றார். அவரது தமிழ்றிவு வளம் பெற்றது. தமிழ் மொழியை இனிமையாகப் பேசும் திறமை அவரிடம் காணப்பட்டது. இந்துக்களுமே அவரது இனிய தமிழ் நடையில் சொக்கியவர்களாய் அவரது பிரசங்கங்களைக் கேட்டறிய விரும்பி வந்தனர்.

தமிழ் நாட்டில் ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் கல்வி கற்கவேண்டுமென்பது ரேனியஸ் ஐயரின் திட்டமான கொள்கையாயிருந்தது. அதிக பிரயாசையோடு பாளையங்கோட்டை

யில் ஒரு சிறிய பெண் கல்லூரியை ஆரம்பித்தார். அது இன் நூம் ஒர் சிறந்த பெண்கள் கல்லூரியாய்த் திகழ்வதைக் காண்கிறோம்.

கிறிஸ்தவ தமிழ் வேத நூலைத் திருத்திப் பதிப்பிக்க விரும்பிய வேதாகம சங்கத்தார் நேனியஸ் ஜயரின் தமிழ்ப் புலமைகண்டு அவரிடமே அந்த வேலையை ஒப்புவித்தனர். சொற்களைச் திருத்துவதிலும் பார்க்க புதிதாகவே மொழி பெயர்ப்புச் செய்வது நல மெனக்கண்ட நேனியஸ், பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக ஆராய்ந்து அரிய தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு ஒன்றை ஆக்கினார்!

கிறிஸ்தவ தொண்டில் ஈடுபடுவோர் தமிழ் மொழியை நன்றா அறிந்திருக்க வேண்டுமென நேனியஸ் விரும்பினார். இதற்கு ஆதாரமாக தமிழ் மொழியை எளிதாகக் கற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வகையில், தமிழிலக்கணாத்தை அறிமுகப்படுத்தும் இலக்கண நூலை ஆக்கவிரும்பி, அழகிய முறையிலே அவ்வித நூல் ஒன்றை ஆக்கினார். எழுத்தியல், சொல்லியல், தொடரியல் என்னும் மூன்று பகுதிகளையுடைய இவ்விலக்கண நூலில், தொடரியல் விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. எழுவாய், பயணிலை முதலிய வற்றை அழகாக உரைநடையில் அழைக்கும் முறையை நேனியஸ் விபரமாக விளக்கிவைத்தார். ஒரு காலத்தில் நன்னாலுக்கு அடுத்தாகச் சிறந்து விளங்கிய தமிழ் இலக்கணம் நேனியஸ் ஜயர் வகுத்த இலக்கணமே! இதனையும் ஆக்கியது ஒர் ஜயரோப்பிய கிறிஸ்தவ குருவேயாம்!

நேனியஸ் எழுதிய வசன நூல்களும் பலவாம். உயர்ந்தகருத்துக்களை இலகுவான நடையில் எழுதும் திறமை அவரிடம் காணப்பட்டது. அவரது வசனநடை அழகானது; இனிமையானது அவர் இயற்றிய ‘சமய சாரம்’ என்னும் நூலிலே இந்தப்பண்பை நாம் காணலாம்.

அன்று திருநெல்வேலியில் ‘டோனாலூர்’ என அழைக்கப்படும் இடத்தை உருவாக்கியவர் இந்த நேனியஸ் ஜயரே. புலியூர்க்குறிச்சி என்பது இப்பூரின் பழையபெயர். ஜெர்மனி தேசத்தைச் சேர்ந்த டோனை என்ற பிரபு ஒருவரிடம் பண உதவி பெற்று, இக் கிராமத்து நிலங்களை விலைக்கு வாங்கி வறுமையால் வாடிய குடும்பங்கள் பலவற்றை இங்கு குடியேற்றிவைத்தார் நேனியஸ். இப்பிரபுவின் கொடையை நினைவு கூரும் வண்ணம் இப்பூர்க்கு டோனாலூர் எனப் பெயருமிட்டார். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள சாந்தபுரம், சந்தோஷபுரம் முதலிய பன்னி

ரண்டு ஊர்களையும் உருவாக்கியவர் இவரே. தமது சொந்தப் பண்ததையே செலவழித்து தரும ஜாழியமாக பாடசாலைகள், வீடுகள், கோவில்கள் பல கட்டி மக்கள் மத்தியில் மகத்தான தொண்டு செய்தவர் இவரே!

பாளையங்கோட்டையின் முகப்பிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கிறிஸ்தவ கோவில், ரேணியஸ் ஐயரால் அமைக்கப்பட்ட அழிய கோவிலாம்.

சுகல மத்தவரோடும் சமமாகப் பழகும் தன்மைவாய்ந்தவர் ரேணியஸ். அவரது நண்பருள் அனைகர் இந்துக்களும் இஸ்லாமியருமே.

ரேணியஸ் சுகலத்தையும் ஆராய்ந்து அறியும் ஆற்றல் பெற்றவர். தமது நம்பிக்கையிலும் கொள்கையிலும் கடுகளவும் தவறுதவர். நேர்மையும் உண்மையும் கொண்டவரை சமுதாயம் வெறுப்பது சுகஜமே. அவ்வகையில் ரேணியஸ் ஐயருக்கும் எதிரிடை ஏற்பட்டது. மனமுடைந்த ரேணியஸ் உடல் உடைய வும் தொடங்கினார். இறுதியில் தமது நாற்பத்தெட்டாம் வயதில் இவ்வுலகை நீத்தார். தமிழ்த்தாயே தன் அருமை மகன் ஒருவனை இழந்து அலறினான். அவரது பிரிவுக்கு இரங்கிய அவர் ஆசிரியர்.

“அனைநிகர் அன்பும் யேசுவின் அருளும்
அவனியின் பொறையும் விண்கூட்டரோன்
தணைநிகர் ஓளியும் மஸைநிகர் வலியும்
தழைத்திட வாழ்ந்தும் நன்மொழியால்
களை கழல் வேந்தர் முதலினார்க்க கறிவு
காட்டி நற்கதியினைச் சார்ந்தான்
தினையளவையம் இன்றி நற்கலைகள்
தேர்ந்த இரேணியூ சென்போன்”

என இனிமையாய்ப் பாடி இரங்கி நின்றார்.

6. ஜி. யூ. போப்

பின்னர் வந்தவர் ஜி. யூ. போப் (G. U. Pope) என்ற ஆங்கி லேய குருவானவர். இவர் மெதடிஸ்த திருச்சபையின் சார்பில் தமிழ் நாட்டிலே தொண்டு செய்ய வந்தவர். கிறிஸ்தவ தொண்டைச் செய்வதற்கென இவர் தமிழ் நாடு வந்தபோது,

இப்ருக்கு வயது பதிதான்பது, ஏறக்குறைய நாற்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் இவர் தமிழ் நாட்டில் ஊழியம் செய்தார்.

தமிழ் மொழியைச் செவ்வனே கற்றுத் தேறிய இவர் அம் மொழியின் சிறப்பை உலகநிய வைத்தவராவர். தேன் மதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவ முன்னேடியாய் நின்றவர் இவரே. திருக்குறள், நாலடியார், திருவாசகம் ஆகிய பெரு நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து, மேஜைத் தேசத் துக்குத் தமிழன் பெருமமைய அள்ளிக் கொடுத்தவர் போப் ஜயர் அவர்களே. திருவாசகம், திருக்குறள் போன்ற வேத நூல்களை அளித்த தமிழர் உலகிலேயே உயர்ந்தவர்களாய் இருந் திருக்க வேண்டுமென இவர் கருதினார்.

பாடசாலைகள் மூலம் பரந்த கல்வியை வழங்க விரும்பிய போப் ஜயர், திருநெல்வேலியிலே ஒரு சிறந்த கல்லூரியை அமைத்தார். தமிழ், லத்தீன், கிரேக்கு, ஹெப்ரு, கணிதம், தர்க்கம், தத்துவம் போன்ற பாடங்கள் அங்கு படிப்பிக்கப் பட்டன. நீலகிரியிலுள்ள “ஜாட்டி” என்ற இடத்தில், பத்தாண்டுப் பாடசாலை ஒன்றை போப் ஜயர் நடாத்தினார். அம்மைப் பிரதேசத்தில் வாழும் தோடர் என்ற இனத்தவரோடு அவர் நெருங்கிப்பழகினார். தோடருக்குப் பாட்டும் இல்லை வசனமு மில்லை. அப்பாக்ஷயை ஆராய்ந்த போப் ஜயர், அதற்கு ஓர் இலக்கணத்தையும் எழுதினார்.

திருக்குறளின் அறக்குதுப் பாலும் பொருட்பாலும் ஏற்கனவே வீரமாழுனிவரால் லத்தீன் மொழியில் வெளியிடப்பட்டிருந்தன. கிரால் என்பவரால், ஜெர்மன் மொழியில் திருக்குறள் முழுவதும் வெளியிடப்பட்டது. ஏரியல் என்பவர், பிரெஞ்சு மொழியில், ஒரு பகுதியை மொழிபெயர்த்தார். எல்லிஸ் என்பவர் ஆங்கிலத் தில் ஒரு பகுதியை மட்டும் மொழிபெயர்த்தார். இந்நிலையில் திருக்குறளை முற்றுகப் படித்து, அது முழுவதையும் ஆங்கிலத் திலை மொழி பெயர்த்து அளித்தவர் போப் ஜயரே.

மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருவாசகத்தையும் போப் ஜயர் ஆங்கிலத்திலே மொழி பெயர்த்தார். இந்த மொழி பெயர்ப்பை அறிஞர் உலகம் ஏற்றுப் போற்றியது. இந்நூல்களை வெளி யிடுவதில் தமது சொந்தப் பணத்தையே போப் ஜயர் செலவு செய்தார். தமிழ் நாட்டுக் கலைச்செல்வத்தையும், ஞானத்தை யும் மேனுட்டாருக்கு எடுத்துக் காட்ட வேண்டும் என்பது

இவரது பெரும் வாஞ்சலையாகும். தம் பணமெல்லாம் சொல்வு செய்து, தமிழ்வளர்த்த போப் ஜயர், “தமிழ்ப் புலமையே வறு மைக்கு நேரான வழி, என அடிக்கடி கூறுவதுண்டாம்.

பிற்காலத்தில், போப் ஜயர் ஒன்ஸ்வேர்ட் சர்வகலாசாலையில் தமிழ்ப் பண்டிதராய்க் கடமை ஆற்றினார். நாலடியாரை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த போது, இவருக்கு வயது எழுபத்து மூன்று. அடுத்த பத்து ஆண்டுகளுள், மணி மேகலை, புற நானாறு, புறப் பொருள் வெண்பா நூல்களையும் இவர் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார்.

மிக முதுமைப் பருவத்தில் மறுமை எய்திய போப் ஜயர் தாம் இறந்த பின், தமது கல்லறையிலே” “தமிழ் மாணவன்” என்ற சொற்கள் பொறிக்கப்பட வேண்டுமென விரும்பினார். அவ்வாறே பொறிக்கவும் பட்டன. அவர் ஆக்கிய ஆங்கில தமிழ் அகராதியும் அதிக மதிப்பைப் பெற்ற ஓர் நூலாகும்.

போப் ஜயர் தமிழ்மொழிக்கு ஆற்றிய தொண்டை,

“தெய்வத் தமிழ் மறைச் செய்ய மெய்ப்பொருளைச்
செந்தமிழ் பயிலா மைந்தர் நன்குணரத்
தீங்கில தாகிய ஆங்கில மொழியில்

பெயர்த்தினிதளித்துப் பேரிசை நிறுவினன்
அன்ன பேரறிஞன் யாரெனிற் கூறுதும்
ஆங்கில நாட்டுக்கு அணியென உதித்து
அருந்தமிழ் அணங்கைத் திருந்திய செவிலித்
தாயென வளர்க்கும் நேயமிக் குடையோன்
கிறிஸ்தவ சமயக் குருத்துவசீலன்
போப்பெனும் நாமம் புனைந்த நாவலனே!

என்று புகழ்ந்து பாடினார் சரவணப்பிளை என்ற புலவர்.

7. காஸ்ட்டெவல்

மேல்நாட்டிலிருந்து தமிழ் நாடு வந்து அருந் தமிழ்த் தொண்டு செய்தவருள் தலை சிறந்தவர்கள் மூவர். வீரமாருணி வர் ஒருவர்; போப் ஜயர் மற்றவர்; இன்னென்றுவர் கால்ட்வெல் (Caldwell) ஜயராவர். இவர் தமிழ்மையிட்டுக் கூறும்போது, “தமிழ்ரோடு ஒன்றுன தமிழன்” எனத் தமிழ்மை வர்ணித்தார். “நான் அயர்லாந்து தேசத்திலே பிறந்தேன்; ஸ்கொல்லாந்து தேசத்திலே கல்வி கற்றேன். இங்கவார்த்த க்ரஸ்டஸ் கால்ட்வெல்

சேர்ந்தேன். இந்தியாவில் வாழ்ந்து தமிழனுகிலிட்டேன்” என்று இவர் அடிக்கடி தமிழ்மைப்பற்றிக் கூறுவாராம். தமிழ்நாடு வந்த போது கால்ட்வெல் ஜயருக்கு வயது இருபத்து மூன்று, ஏறக் குறைய ஜம்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் இவர் தமிழ் நாட்டிலே தொண்டு செய்தார்.

திருநெல்வேலியிலே குடியேறிய கால்ட்வெல் ஜயர் அப்பகுதி யின் புராதன சரித்திரத்தை அலசி ஆராய்ந்தார். பாண்டிய நாட்டின் பழம்பெருமையை அவரது ஆராய்ச்சி நூல் அழகாக எடுத்துக்காட்டியது; கொற்கைத் துறைமுகம் பண்டைய பாண்டி நாட்டின் பெருந் துறைமுகமாகும். புராதன கிரேக் கரும், ரோமரும் தமிழ் நாட்டோடு வணிகத்தில் ஈடுபட்டது இத்துறைமுகத்துக் கூடாகவே. அங்கு விளைந்த முத்துக்கள் அகில உலகிலும் பெயர்பெற்றவை.

இவ்வாறு இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன் சிறப்புப் பெற்ற கொற்கை, இப்போது ஓர் சிற்றூராகச் சிதறிலிட்டது. இச்சிற்றூருக்குச் சென்றார் கால்ட்வெல் ஜயர். அங்கு புதைபொருள் ஆராய்ச்சியில் அவர் ஈடுபட்டார். “வெள்ளைக் காரன் புதையல் தோண்டுகிறுன்” என்று பயந்து பதறினர் நாட்டவர்கள். ஆனால், கால்ட்வெல் ஜயர் பொறுமையோடும் பிரயாசையோடும் அயராது உழைத்து, பண்டைய கொற்கை பட்டினம், தரைமட்டத்துக்கு எட்டடிக்குக் கீழே மூடப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார். தாம்பிரபரணியாற்று நீரில் கலந்துவந்த மண், நாளடைவில் கொற்கை துறைமுகத்தை முடி, கடலையே ஜந்து மைலுக்கு அப்பால் தள்ளிவிட்டிருந்ததை அவர் கண்டார்.

பாண்டி நாட்டில் கொற்கை தூர்ந்தபின், காயல் என்னும் பட்டினம் அடுத்த சிறந்த துறைமுக பட்டினமாயிற்று. மார்க்க போலோ என்ற மேனுட்டுப்பிரயாணி இந்தியா வந்தபோது காயல் சிறந்த ஓர் நகரமாக இருந்தது. காயலையும் ஆராய்ந்தார் கால்ட்வெல்.

காயலும் மறைந்த பின்பே, தூத்துக்குடி சிறந்த துறை முகமாயிற்று. ஆகவே பாண்டி நாட்டின் பழையதுறை கொற்கை; அடுத்த துறை காயல்; இன்றைய துறை தூத்துக்குடி. இவற்றையெல்லாம் முறையாக ஆராய்ந்தவர் கால்ட்வெல் ஜயரே.

பாண்டி நாட்டுச் சரிதத்தை ஆராய்ந்தது போலவே, சோழ நாட்டுக் சரிதத்தையும் துருவி ஆராய்ந்தவர் கால்ட்வெல்,

தமிழ்மொழியின் அரிய சொற்கள் பல மேனுட்டு மொழிகளுள் நுழைந்திருப்பதை ஆராய்ந்து கூறியவர் கால்ட்வெல் அவர்களே,

“கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி” என்ற பாடலை ஆராய்ந்து கால்ட்வெல், பதினாறும் நூற்றுண்டு மட்டிலேயே வான் கோழி தமிழ்நாட்டில் மேனுட்டிலிருந்து வருவிக்கப்பட்ட தெனவும், ஆதலால் அப்பாடல் பதினாறும் நூற்றுண்டுக்குப் பிந்திய பாடலாயிருக்கவேண்டுமெனவும் குறிப்பிட்டார்.

இவ்வாறு இன, புதை பொருள், மொழி ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட கால்ட்வெல், திராவிட மொழிகளான தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளுவும் என்னும் ஜிந்து மொழிகளையும் ஒன்று வைத்து, ஒப்பிட்டு ஆராயத்தொடங்கினார். இவை ஜிந்தும் ஒரு தனித் குடும்பமொழிகளே யென்றும் இவையாவுக்கும் தாய்மொழி தமிழே என்றும் ஆராய்ச்சி அடிப்படையில் அறிந்து கூறியவர் கால்ட்வெல் ஜியரே. கன்னடமும் கனி தெலுங்கும் கவின் மலையாளமும் துளுவும் உன் உதரத்துதித் தெழுந்தே ஒன்று பல ஆயிடினும்” என்று பிற்காலக் கவிஞர் பாடத்தக்க தாக முன்னரே ஆராய்ந்து உலகுக்கு அறிவித்தவர் கால்ட்வெல் ஜியரே.

இன்று தமிழன் தன் பழமையைப் போற்றினால், பெருமையைப் பாடினால், தமிழனென்று சொல்லித் தலை நிமிர்ந்து நின்றுல் அது கால்ட்வெல் ஜியர் செய்த ஆராய்ச்சியின் பெறுபேறே என்பது முற்றிலும் உண்மை. தமிழனுயைப் பிறந்தவன், தனித் தமிழைப் பேசவும் ஏழுதவும் வேண்டும் என அங்கே வாதாடியவர் கால்ட்வெல் ஜியரே. ஜோப்பியரான் அவருக்கிருந்த தமிழபிமானம் தமிழனுக்கே இல்லாமற்போனது எத்துணை கேவலம். தமிழையே படித்து தமிழையே ஆராய்ந்து தமிழையே சுவாசித்த அவர், தமிழ் நாட்டிலே வசித்து, தமிழுக்கே தொண்டு செய்து தமிழ்நாட்டிலேயே மரிக்கவும் ஆசைப்பட்டார். அவ்வாறே தமது எண்பத்தேமாம் வயதில் மதுரையிலுள்ள கொடைக்கானலில் இவர் மரித்தார். இவரது சடலமும் தமிழ்மன்னுக்கே உரியதாக இடையான்குடி என்ற இடத்தில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது. தமிழ் வளர்த்த தவப்புதல்வருள் இவரும் தனி சிறந்தவரே.

8. பேர்சிவல்

பின்னர் வந்த பேர்சிவல் ஜியர் யாழிப்பாணத்திலே தமது தமிழைக் கற்றார். அங்கேயே தமது ஊழியத்தையும் ஆரம்பித்

தார். மெதடிஸ்த திருச்சபையிலே ஊழியராக வந்த பேர்சிவல் ஜயர், கல்வித் துறையில் அதிக பாண்டித்தியம் பெற்றவரா யிருந்தார். யாழ்ப்பாணத்திலே ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் அநேக கல்வி நிலையங்களை நிறுவியவர் இவரே. யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரி (Jaffna Central College) என அழைக்கப்படும் பெரும் கல்லூரியை அமைத்தவர் பேர்சிவல் ஜயரே. இவருடைய தலைமையின் கீழேயே ஆறுமுகநாவலர் தமிழ்ப் பண்டிதராய் மத்திய கல்லூரியிற் கடமையாற்றினார். ஜயரும் நாவலரும் சேர்ந்தே கிறிஸ்தவ வேதத்தின் தமிழாக்கம் ஒன்றை உருவாக்கினர்.

தமிழிலே மிகுந்த பாண்டித்தியம் பெற்ற பேர்சிவல், ஆங்கில-தமிழ் அகராதி ஒன்றை ஆக்கினார். தமிழிலே அன்று வழங்கிய பழமொழிகளுள் 1873 பழமொழிகளைத் தெரிந்து அவற்றை அச்சிட்டு வெளியிட்டார். அவற்றுக்கு ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் அமைத்துக் கொடுத்தார்.

இதைவிட 'தினவர்த்தமானி' என்ற ஒரு சிறந்த தமிழ்ப் பத்திரிகையை ஆரம்பித்து அதனைச் சிறப்புற நடத்தியவரும் இவரே.

1843-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 11-ந் திகதி இவர் எழுதிய கட்டம் ஒன்றிலே தமிழன் பெருமை குறித்து இவர் கொண்டிருந்த அபிப்பிராயம் வெகு தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

"அடக்கமும் அழகும் வல்லமையும் கொண்ட ஒரு மொழி தமிழேயாம். தத்துவ விளக்கத்திலும் இலக்கிய அழகிலும் வட மொழியையே தாண்டிய மொழி தமிழேயாம். தமிழ் மக்களின் அறிவுத்திறமை மெச்சத்தக்கது, அவர்களது இயற்கையான திறமைக்கும் ஆற்றலுக்கும் தக்கதாகவே அவர்கள் மொழியும் திறமை படைத்ததாயிருக்கிறது. ஆகவே ஆங்கில மொழிக் கூடாக அவர்கட்டு அறிவு புகட்டுவதிலும் பார்க்க, அவரது அரிய மொழியான தமிழ் மூலமாகக் கல்வி புகட்டுவதே சாலச் சிறந்ததாகும்" எனப் பேர்சிவல் ஜயர் கூறினார். அத்துணையாகத் தமிழை ஆராய்ந்து கற்று அதன் பெருமையை நிலை நாட்டியவர் பேர்சிவல் அவர்களே. தாய்மொழி மூலம் கல்வி கற்பதே தகுதியும் முறையுமானதென்று அன்று கூறியவர், பேர்சிவல் ஜயரே. அதுவும் தனிப்பெருந் தமிழைத் தாய் மொழியாய்க் கொண்டு அதன் மூலம் கல்வி கற்கக் கிடைப்பது பெரும் பாக்கியம் எனக் கருதியவர் அவரே.

யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரியை நிறுவி, சிறந்த நிர்வாகி யாகவும் தமிழ்த் தொண்டராகவும் வாழ்ந்த பேர்சிவல் ஜயர் புகழ் இன்றும் யாழ்ப்பாணம் எங்கும் பெரிதும் போற்றப்படு வதைக் காண்கிறோம். யாழ்ப்பாணம் மெதடிஸ்த ஆலயத்தின் பின்புறத்தில் இருக்கும் மண்டபம் ‘பேர்சிவல் மண்டபம்’ என அழைக்கப்பட்டு வருகிறது,

மேற்படி கூறப்பட்ட ஜரோப்பிய குருமாதரத் தவிர தமிழ்த் தொண்டு ஆற்றிய வேறுபல குருமாரும் தமிழ் நாட்டிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் வாழ்ந்து மிகச் சிறந்த முறையில் தமிழை வளர்த்தனர். இவருள் பெட்டலர், பெப்பரிஷியஸ், கிளார்க் கிரேட்டர், உவின்ஸ்லோ, ட்ரூ, ஷால்ஸ், வால்த், சுவாட்ஸ், பிரிந்ட்ரே, சார்ஜன்ட், வின்சன், உவாக்கார், கிரால், பொப்பி என்ற அநேகரும் தமிழ் வளர்த்த கிறிஸ்தவ தொண்டரேயாவர்.

வெற்றிவேற்கை என்ற தமிழ்நாளை, ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தவர் பெட்டலர் ஆவார். பெப்பரிஷியஸ் எழுதிய “பிரார்த் தனைப் புத்தகம்” என்னும் நூல், சிறந்த நடையழகும், சொல் நோக்கும், பொருள் வளமும் கொண்டதாகும். மோட்ச பிரய்யரனம் (Pilgrim's Progress) என்னும் நூலை தமிழில் எழுதி வெளி யிட்டவரும் இவரே.

கிரேட்டர், உவின்ஸோ என்னுமிருவரும் சிறந்த ஆங்கிலத்தில் அகராதிகளை ஆக்கினர். ட்ரூ ஜயர், நன்னால் உரை ஆசிரியர் இராமாநுச கவிராயரிடம் தமிழ் கற்றவர்.

“இல்லையாந் தன்னிக ரெனவுல கோதுறூ
முல்லையாந் துரு வெனு மொளிகொள்போதகனும்”
எனக் கவிராயரால் போற்றப்பட்டவர் இவரே.

இவ்வாறு ஆரம்பத்திலே ஜரோப்பிய கிறிஸ்தவ குருமாரால் மிகவும் திறமையாகப் போற்றி வளர்க்கப்பட்டது நம் தமிழ் மொழி. அவர்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்திலரேல்; தமிழைப் படித்திலரேல்; தமிழை வளர்த்திலரேல் இன்று தமிழ்மொழி அடைந்திருக்கும் இந்த உச்சக்கட்டத்தை ஒருபோதுமே அது அடைந்திருக்காது. அவர்கள் ஆற்றிய அருந்தொண்டின் பலனுகவே, தமிழ்மொழி உரைநடையைக் கண்டது. உரைநடையின் வழி யாக உயர்வையுங் கண்டது. ஒரு மொழியின் வளர்ச்சிக்கு உரைநடை மிகவும் அவசியமாகையால், உரைநடையைக்

கொடுத்த கிறிஸ்தவ குருமாரால் தமிழ்மொழி உயர்ந்து வளர் ஆரம்பித்தது.

ஜோப்பிய குருமாரின் அயரா முயற்சியினாலேயே தமிழ் மொழி அச்சில் ஏறும் அரும் பேற்றையும் கண்டது. அச்சில் வந்த தமிழ் அனைவர் கையிலும் பட்டது. தமிழ்மொழி நூல்கள் அச்சில் வெளியாயின. அச்சிடப்பட்ட நூல்களை அனைவரும் படித்தனர். அறிவு வளர்ந்தது. அறிவினம் அகன்றது. அச்சு வாகனமேறிய முதல் இந்திய மொழி தமிழே! எனவே மற்றைய மொழிகளைவிட தமிழ் துரிதமாக வளர்ச்சியடைய இது ஏது வாயிற்று. இப் பெருந் தொண்டைச் செய்தோர் ஜோப்பிய கிறிஸ்தவ குருமாரே!

இவர்களது தொண்டு காரணமாகவே தமிழ்மொழியில் செய்தித் தாள்கள் வெளிவரலாயின. மொழியின் வளர்ச்சிக்கு செய்தித் தாள்கள் மிகவும் முக்கியமானவையாதலால் தமிழ் மொழியில் வந்த செய்தித் தாள்கள் அம் மொழியை வளர்க்கப் பெரிதும் உதவின எனக் காண்கிறோம்.

தமிழில் முதன் முதலாக வந்த செய்தித் தாள் 1831ம் ஆண்டு வெளியான தமிழ்த்தாள் என்னும் பத்திரிகையாகும். இது “மிஷன்” என்னும் கிறிஸ்தவ பிரசாரசபையால் வெளியிடப்பட்டதாகும். 1840ம் ஆண்டு சுவிசேஷ பிரபல்ய விளக்கம் என்னும் பத்திரிகையும் அடுத்து, நற்போதகம், பாலதீபிகை என்னும் பத்திரிகைகளும் வெளிவரலாயின. 1841ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத் திலிருந்து உதய தாரகை என்னும் பத்திரிகை வெளியானது. இதற்கு ஹென்றி மாட்டின் என்பவர் முதல் ஆங்கில ஆசிரியராகவும், செத் பெய்சன் என்பவர் முதல் தமிழ் ஆசிரியராகவும் நியமிக்கப்பட்டனர். இது இன்றுவரை வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் வாராந்த பத்திரிகையாகும். 1856ம் ஆண்டளவில் ‘தின வர்த்தமானி’ என்றபத்திரிகை, பேர்சிவல் ஜியரால் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. 1861ம் ஆண்டு ‘தேசோபகாரி’ என்ற பத்திரிகை வெளியானது. இது சகலராலும் விரும்பி வாசிக்கப்பட்ட பத்திரிகையாகும்.

1876ம் ஆண்டு கத்தோலிக்க பாதுகாவலன் என்னும் பத்திரிகை வெளியானது. இதுவும் இன் று வகை வெளிவருகிறது. இவற்றை விட காலத்துக்குக் காலம் பல்வேறு பத்திரிகைகளும் தோன்றின. சில மறைந்துவிட்டன. சில இன்னமும் வெளி

வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவற்றுள், தத்துவபோதினி, சத்திய வேதக் கொடி, தீர்க்க தரிசன வர்த்தமானி, நல்லசமாரியன் புத்துயிர், மெதடிஸ்த சாட்சி, மெதடிஸ்த ரெக்கோட், கிறிஸ்தவ தீவிரிகை, மறை ஒளி என்பன சிறந்த கிறிஸ்தவ தமிழ்ப் பத்திரிகைகளாம். இப்பத்திரிகைத் தொண்டின் பயனுக்கே தமிழ்மொழியில் ஏராளமான நாளாந்த வாராந்த மாதாந்த பத்திரிகைகள் வெளிவரலாயின.

இவ்வாறு பத்திரிகை உலகிலே முன் விண் ரூ தமிழ்மொழி யைத் திறம்பட வளர்த்தோர் கிறிஸ்தவ தொண்டரேயாம்.

இவ்வாறு கிறிஸ்தவகுருமார் தமிழுக்கு ஆற்றிய அருந்தொண்டுகள் பலவாம். உரைநடையை ஆக்கியவர்கள் அவர்கள்; ஓலைவடிவான நூல்கள் பலவற்றைத் தேடிக் கண்டு அவற்றைத்திரட்டிய வர்கள் அவர்கள். முதன்முதலாக அச்சிலே தமிழை ஏற்றியவர்கள் அவர்கள்; தமிழ் எழுத்தையே திருத்தி அமைத்தவர்கள் அவர்கள்; காவியங்கள் பல அமைத்தவர்கள் அவர்கள்; தமிழரின் பண்டைய நாகரிகத்தை ஆராய்ச்சி முறையாய்க் கண்டவர்கள் அவர்கள்; திருவாசகம், திருக்குறள், நாலடியார் போன்ற திவ்விய நூல்களை மேனுடு அறிய மொழி பெயர்த்து அளித்தவர்கள் அவர்கள்; திராவிட மொழிகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து அம் மொழிகட்கெல்லாம் தமிழே தாய்மொழியெனக் கண்டவர்கள் அவர்கள்; தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் செழிக்கச் செய்தவர்கள் அவர்கள்; தமிழனின் தத்துவம், மதம், கலை, பண்புயாவற்றையும் ஆராய்ந்து, தமிழன் தன்னைத் தமிழ் னென்று சொல்லி தலைநிமிர்ந்து நிற்கத் தூண்டியவர்கள் அவர்கள்; பத்திரிகை உலகில் முதன் முதலாக நுழைந்து அளவற்ற நாளாந்த வாராந்த, மாதாந்த பத்திரிகைகளை ஆக்கிய வர்கள் அவர்கள்; ஆண்களும் பெண்களும் கல்வி ந்று முன் னேற வேண்டி அரிய கல்வி நிலையங்களை ஆக்கியவர்கள் அவர்கள்.

தமிழ் அகாதி

இவற்றேடுகூட, முதன் முதலாகத் தமிழுக்கு அகாதி கண்டவர்களும் கிறிஸ்தவ குருமாரே! முற்காலத்தில், தமிழுக்கு வேண்டிய நிகண்டு நூல்களை ஆக்கியவர்கள் சமண முனிவர்களாம். அதன் பின் மேனுட்டு இலக்கிய பாணியில் தமிழுக்கு அகாதி அமைத்தவர்கள் கிறிஸ்தவ குருமாரே. அகாம் முதலாக சொற்களை வரிசைப்படுத்தி அழகான அகாதிகளை இவர்கள் அமைத்தார்கள். இத்துறையில் முதன் முதலாக இறங்கி

அரும்சொல் அகாதியென்றை ஆக்கியவர் வீரமாழிவர் என்ற பெஸ்கி குருவானவரே. அவர் தொகுத்த அகராதி நான்கு பகுப்புடையதாயிருந்தது. பெயர், பொருள், தொகை, பதாடை என்னும் நான்கு பகுப்புகள் அதில் அமைந்ததால் அதற்கு சதுர் அகராதி, என்றபெயர் இடப்பட்டது. அது அளவிற் சிறியது. ஆனால் அருமையிற் பெரியது.

இந்த அகராதியைப் பின் பற்றி கி. பி. 1779-ம் ஆண்டில், பெப்பறிவியஸ் என்பவர் வேகேர் அகராதியை வெளியிட்டார். இந்த அகராதியில் இலக்கிய சொற்கள் மட்டுமன்றி பேச்சு வழக்கிலுள்ள சொற்களும் இடம்பெற்றிருந்தன. இதைவிட ஒவ்வொரு சொல்லின் பொருளும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் விளக்கப்பட்டிருந்தது.

பெப்பறிவியஸ் ஆக்கிய அகராதியை மேலும் சிறப்பிக்க விரும்பியவர் ராட்லர் என்ற அறிஞராவார். அதிக பிரயாசையோடு உழைத்த அவர் முப்பத்தேழூயிரம் தமிழ்ச் சொற்களைத் தொகுத்தெடுத்தார். அவற்றை நான்கு பாகங்களாக வகுத்து அச்சிட முன் வந்தார். இரண்டாம் பாகம் அச்சாகும் போதே அவர் மரிக்க நேர்ந்தது, அவரது அரும்பணியைத் தொடர்ந்தார் பெய்வர் என்னும் குருவானவர். அவர் முடித்த அகராதி ஆயிரத்து நானாறு பக்கங்களைக் கொண்ட பேரகராதியாக வெளிவந்தது.

அவருக்குப் பின் வந்த மிஷனரிமார், இன்னமும் சிறந்த அகராதி ஒன்றை ஆக்க விரும்பினார். பேர்சிவல் போன்ற அறிஞரின் அருந்தொண்டின் பலனேடு, உவின்ஸ்லோ என்ற குருவானவரால் இன்னேர் பேரகராதி வெளிவரலாயிற்று. அதிலே அறுபத்தேழூயிரம். சொற்கள் அடங்கியிருந்தன. மிகப்பெரிய அகராதியாக அது வெளிவந்ததால் அதனை அச்சிடும் செலவும் அதிகமாக இருந்தது முழுச் செலவிலும் அரைப்பகுதியை மிஷனரி சங்கம் கொடுக்க மிகுதியை உவின்ஸ்லோ ஜயரே தமது பண்மாகப் போட்டு மிகச் சிறந்த அகராதியை கி. பி. 1862-ம் ஆண்டில் வெளியிட்டார். அவர் ஆக்கிய இப்பேரகராதி தமிழின் வாழ்க்கையோடு சம்பந்தப்பட்ட சகல தத்துவங்களையும் உண்மைகளையும் கலைகளையும் எடுத்துக்கூறும் அகராதியாயிருந்தது. இதையிட்டு உவின்ஸ்லோ தாமே தமது அகராதியின் முகவுரையில்,

"This comprehensive Tamil and English Dictionary embraces both the common and poetic dialects of the Tamil Language: including its principal of Astronomical, Astrological, Mythological Botanical Scientific and official terms and also the names of many Authors, Poets, Heroes and Gods" எனக் கூறுகிறோம்.

இவரளித்த இப்பெரும் அகராதிக்காக தமிழர் சமுதாயம் என்றுமே இவருக்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு வளர்ந்த தமிழகராதியில் இன்னும் பல சொற்கள் இடையிலே சேர நேர்ந்தது. இலக்கியத்தில் இடம் பெறுது பேச்சுத் தமிழிலே வழங்கிவந்த தமிழ்ச் சொற்கள் ஏராளமிருந்தன. முகமதிய, பாரசீக, அரேபிய, ஜோப்பிய சொற்கள் பல திசைச்சொற்களாக நடை முறையில் பேச்சுத் தமிழில் வரத் தொடங்கின.

எனவே இச் சொற்களையும் கொண்டதாய்ப் புதியதோர் அகராதி அமைக்க விரும்பினர் சில அறிஞர்கள்.

இதிலே முன்னின்று உழைத்தவர் போப் ஜயராவர். புதிய அகராதியை வெளியிட முன், அவர் மரித்தபோதிலும் அவர் சேர்த்துவைத்த சொற்கள் யாகவையும் மின்னரி சங்கம் பொறுப் பேற்றது. அவரத் தொடர்ந்து சான்ட்லர் என்ற குருவான வர் இந்தொண்டில் ஈடுபட்டார். பண்ணிலை மோசமாயிருந்ததால் அவ்வேலையை நிறைவேற்ற அவருக்கும் வாய்க்கவில்லை.

இறுதியில் இவ்விருவரும் சேகரித்த சொற்செல்வங்களை ஏற்று சென்னைக் பல்கலைக் கழகத்தார் மிகப் பெரும் அகராதியை ஆக்கி முடித்தனர். இதனை முற்றுக்க ஏறக்குறைய இருபத்தெந்தாண்டுகள் எடுத்தன. ஏழு பெருந்தொகுதிகளாக வெளி வந்த இப்பேரகராதியில் ஏறக்குறைய நூறு ஆயிரம் சொற்கள் இடம் பெறுகின்றன.

இவ்வாறு நிகண்டு காலம் தொடக்கம் தமிழை வளர்த்த பல்கலைக்கழக பேரகராதிவரை அதனைக்கொண்டு வந்த அரும் பெரும் தொண்டிலே மேற் கூறப்பட்ட கிறிஸ்தவகுருமார் ஆற்றிய திருப்பணிக்கு தமிழ் நாடும், தமிழ்ச் சமுதாயம் என்றென்றுமே கடமைப்பட்டிருக்கின்றது.

தமிழ்நாட்டுக் கிறிஸ்தவ தமிழ் அறிஞர்

தமிழ்நாடு வந்த ஜோப்பிய கிறிஸ்தவ குருமார் தமிழ் மொழியைப் பேணி, போற்றி, புதுக்கி வளர்த்தனர் என இது வரை கண்டோம். அவர்களது வளர்ப்பினாலேயே தமிழ்மொழி உருவும் மாறியது, உரைநடையைக் கண்டது; அச்சுவாகனம் ஏறியது; அராதியைக் கண்டது. அந்திய மொழிகளில் அலங்காரம் பெற்றது. தமிழ்மொழிபோல் இனி தாவதெங்கும் காணும் எனக் கூறப்படவும் பெற்றது. இந்திய மொழிகளுள் முன்னணியிலே திகழும் இடத்தையும் பெற்றது. தமிழன் என் போன்ற தன் மொழி, கலை காரணமாக தலைநிமிர்ந்து நிற்க அவனைத் தட்டிவிட்டதும் இந்த ஜோப்பிய கிறிஸ்தவரின் தொண்டே. இவ்வகையில் தமிழர் என்று தமிழ்மைக் கூறுவோர் எவரும் தமிழ் வளர்த்த கிறிஸ்தவ குருமாருக்கு என்றென்றும் கடமைப்பட்டவர்களே என்பது மறுக்கொண்டு உண்மையாகும்.

இந்த ஜோப்பிய கிறிஸ்தவ குருமாரைப் பின்பற்றி, தமிழ் வளர்க்கும் தொண்டிலே தமிழ்மை அர்ப்பணித்தோர் அநேகர். இவர்களது ஆர்வம் சிந்தை முயற்சி என்பவற்றை தமிழ்மை கொண்டோர் அநேகர். இவ்வாறு இதுவரை வளர்ந்த தமிழ்மை இன்னமும் வளர்க்கப் பேரவாக் கொண்டு முன்னணிக்கு வந்தோர் அநேகர், இவர்களே தமிழ்நாடும் ஈழமும் தந்த கிறிஸ்தவ தமிழ் தொண்டராவர். இவர்கள் திருத்தொண்டை இனி ஆராய்வாம்.

1. வேதநாயகம்பிள்ளை

தமிழ்நாட்டிலே தோன்றிய தனிசிறந்த தமிழ்க் கிறிஸ்தவ கவிஞருள் ஒருவர் வேதநாயகம்பிள்ளை என்பவராவர், இவர் தமது நகைச்சுவை ததும்பிய நூல்களால் தமிழை அழகு செய்தவர். தமிழிலே நவீனக் கதைகள் பல எழுதியவர். தமிழிலே ‘நாவல்’ பிறக்கக் காரணமாயிருந்தவர் இவரே. இவர் குலத்தையும் குணத்தையும் ‘கொங்குராய் கோத்திரம்’ அதனில் வந்தவகரித்த செந்தமிழ்க் குரிசில்’ என வித்வான் மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் போற்றிப் பாடினார்கள். இவர் நேர்மை தவருதவர். எதையும் தெரியமாக எடுத்துக்கூறும் தெரியமுடையவர். பேச்சிலும் செய்கையிலும் நிலைதவருதவர். இவரது ஆற்றலைக் கண்ட அன்றைய அரசாங்கம் இவரை ஓர் நீதிபதி

யாக நியமிக்கது. கண்ட கண்ட பொய் வழக்குகள் வருவதை யும், அவற்றைச் சாட்டி வயிறு வளர்க்கும் வழக்குரைஞர்களை யும் கண்ட வேதநாயகம்பிள்ளை, கேலியாகவும் அதேவேளை அறி வுறையாகவும் அநேக பாடல்களைப் பாடினார். இவருக்கு எதிராகச் சூழ்சிகளும் திட்டங்களும் நடந்தபோது, ‘என்ன வந்தாலும் மனமே ஐயன் இருக்கையில் என்ன விசனமே’ எனப் பாடி ஆறுதலடைந்தார்.

இவர் தமது பாடல்களிலே பரோபகாரம் போன்ற அறங்களைப் போற்றினார். பஞ்சமா பாதகங்களைக் கடிந்தார்; பரிதானம் பெறுவோரையும் பற்றுள்ளம் உடையோரையும் பரிக்கித்தார். நல்லரசின் தன்மையையும் வல்லரசின் தன்மையையும் அவர் விளக்கிக் காட்டினார்.

தமிடம் வந்த வழக்குகளை ஆராய்ந்த வேதநாயகம்பிள்ளை அவற்றிலே எவ்வளவு பொய்யும் களவும், கபடமும் சூதும் நிறைந்திருந்தன என்பதைக் கண்டார். வாழ்க்கை முழுவதும் மனுஷன் போக்கிலேயே போன்ற அவன் கடவுளை நினைப்பது தான் எப்போது என்று கவலையுற்றுப் பாடினார்.

‘தொண்டை கிழித்துக் கொண்டு
சண்டை செய்யும் வக்கீல்கள்
அண்டையில் இருந்து நம்
மண்டையை உடைத்தால்
ஆண்டவனை நினைப்ப தெப்போது நெஞ்சே
ஐயன் பத்தை நினைப்ப தெப்போது நெஞ்சே’

அவரது கிறிஸ்தவ விசவாசம் எவரையுமே. கவர்ந்தது. வாய் மொழியிலே மட்டுமன்றி வாழ்க்கையிலும் தம் விசவாசத்தை வாழ்ந்து காட்டினார் வேதநாயகம்பிள்ளை. ஓர் உண்மைக் கிறிஸ்தவனை, கிறிஸ்தவர்ஸ்லாதோரும் விரும்புவர் என்பதற்கு அவர் வாழ்க்கையும் ஓர் எடுத்துக் காட்டாயிருந்தது. தம்மை ஆட்கொண்ட கிறிஸ்து பெருமானில் ஆழ்ந்த பக்தியுடையவராக இவர் வாழ்ந்த போதிலும், கடவுள் பெயரால் மக்கள் கலகமிடுவதை இவர் அறவே வெறுத்தார். இக்கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவர் ஆக்கிய பாடல்கள் அநேகம். அவற்றைத் திரட்டி ‘சர்வசமய சமரச கீர்த்தனை’ என்ற நூலாக இவர் வெளியிட்டார்.

தமிழ் நாட்டுப் பெண்கள் பல துறைகளிலும் முன்னேற வேண்டுமென விரும்பி அதற்காகப் பாடுபட்டு உழைத்தவர் வேதநாயகர். நல்ல எண்ணங்கள் நங்கையர். மனதிலே பதிதல் வேண்டும் என்பது அவரது கொள்கை. பெண்ணுக்குக் கூறும் அறிவுரைகளை ஆக்கி “பெண்மதி மாலை” என்ற பெயரோடு அவற்றை வெளியிட்டார் பிறந்த மஜையிலும் புகுந்த மஜையிலும் பெண்கள் சோம்பவின்றி வேலையிலீடுபட வேண்டுமென்றும் வாழ்க்கைப்பட்ட பெண்ணே வீட்டுக்கு அதிபதி என்றும் அவர்கள் நாள்தோறும் அறம் செய்தல் வேண்டுமென்றும் எடுத்துக் கூறுவது பெண்மதிமாலை.

“மதியிது மதியிது பெண்ணே - புண்ய வதியல்லோ நல்ல மகராஜி கண்ணே
வேலைக்கு நீ சினாங்காதே - ஒரு மூலைக்குள் புகுந்து நீ முறைமுறைக்காதே
வீட்டுக்கதிபதி நீயே - வெளி நாட்டுக்கதிபதி நாயகன் சேயே
புண்ணியம் செய்யலாம் நாளை - என
எண்ணியிராதே இது நல்ல வேளை - மதி”

தமிழ்நாட்டில் பெண்கள்விக்காக முன்னின்று உழைத்தவர் வேதநாயகர். பெண்கள் மரியாதையாயும் அன்பாயும் நடத்தப்படவேண்டுமென வாதாடி பெண்ணுலகுக்குள் ஒரு பெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்தியவர் வேதநாயகர்.

பாடல்களைவிட அநேக வசன நூல்களையும் இவர் ஆக்கினார். அவற்றுள் தலைசிறந்தது “பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்” என்ற கற்பனைக் கதையாகும். இதுவே தமிழில் எழுந்த ‘முதல்நாவல்’ ஆகும். இந்நால் நகைச்சுவை நிரம்பியது. படிப்போர் மனதைக் கவரக்கூடியது. மூடப் பழக்கவழக்கங்களைக் கண்டிப்பது, நல்ல பழக்கங்கள் பரவ வழிகாட்டுவது. இந்நாவல் ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. பதினைந்து ஆண்டுகள் நீதிபதியாகக் கடமையாற்றிய பின்னர் இவர் இளைப்பாறினார். இளைப்பாறிய காலத்தில், முற்றுகவே தமிழுக்குத் தொண்டு செய்யும் கடமையில் ஈடுபட்டார். “ஞான சுந்தரி” என்னும் அழகிய நாவலை ஆக்கியவரும் இவரே. கிறிஸ்தவ விசுவாசசத்தியங்கள் பலவற்றை அழகிய கீர்த்தனைகளாகப் பாடி “சத்திய வேத கீர்த்தனை” என்னும் நூலாக வெளியிட்டார். கிறிஸ்தவ ஆராதனைகளிலும் பாட்டுக் கச்சேரிகளிலும் இவருடைய கீர்த்தனைகள் அதிகமாக விரும்பிப்படிக்கட்டுக்கூடுகின்றன.

சாதாரண பொதுமக்கள் தமிழூப் படிக்கவேண்டும். அதன் மூலம் சத்திய போதனைகளையும் உயர் பண்புகளையும் கண்டறிய வேண்டுமென்பதே இவரது கருத்தாகும். அக்கருத்தோடு அவர் ஆக்கிய கீர்த்தனைகளும் உரைநடை நூல்களும், நாவல்களுமே தமிழுக்கு அவர் செய்த திருத்தொண்டுமாகும்.

2. வேதநாயக சாஸ்திரிகள்

தமிழ்நாடு அளித்த இன்னேர் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர், வேதநாயகம் சாஸ்திரியார் என்ற புகழ் பெற்ற கவிஞராவர். இவர் திருநெல்வேலியிலே பிறந்தவர். இளம் வயதிலேயே தம் தாயை இழந்தார். இளை ஞான இருந்த வேதநாயகத்தை சுவாட்ஸ் என்ற ஐரோப்பிய மிஷனரி சந்தித்தார். விளையும் பயிரை முனையிலேயே கண்ட சுவாட்ஸ், வேதநாயகத்தை தஞ்சாவூருக்கு அழைத்துச் சென்று அங்குள்ள தம் பாடசாலையிலே சேர்த்து, அவரைத் தம்மோடேயே வைத்துக்கொண்டார். சுவாட்ஸ் மிஷனரியின் அரிய நன்பனாக இருந்தவன் தஞ்சையை ஆண்ட சிற்றசன் துளசி மன்னன். துளசி இறந்தபோது, தன் மகன் சரபோஜி இளவரசனை, சுவாட்ஸ் உடைய பராமரிப்பிலேயே மன்னன் விட்டுச் சென்றுள்ளார். சரபோஜியையும் வேதநாயகத்தையும் தன் சொந்த மக்கள் போல் போற்றிப் பராமரித்தார் சுவாட்ஸ்.

தரங்கம்பாடிக் கல்லூரியிலே, மாணவனுகச் சேர்க்கப்பட்டார் வேதநாயகம். கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்ததும் அங்கிருந்த கலாசாலை யொன்றில் தலைமையாசிரியராக அவர் நியமனம் பெற்றார். இக்காலத்தில் தமிழ்மொழியில் அவருக்கு இயற்கையாகவே இருந்த ஆர்வம் மினிரத் தொடங்கியது. அவரிட மிருந்த கவித்திறன் வெளிவீசியது, அநேக கிறிஸ்தவ நூல்களை ஆக்கினார் வேதநாயகம். அவற்றுள் பராபரன் மாலை, ஞானக்கும்மி, ஆதியானந்தம் முதலிய நூல்கள் மிகப் பிரசித்தி பெற்றவை. பராபரன் மாலை என்பது ஓர் இனிய தமிழ் நூல். பரம்பொருளாகிய இறைவன து கருணையையும் பெருமையையும் உருக்கமாக எடுத்துரைப்பது அந்நூல். இறைவனே! உன்னை நான் அடைவதற்கு, வேதநெறியுண்டு; நேசிக்க நெஞ்சுண்டு; நினைக்க மன முண்டு; மரசெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு இயேசு பெருமான் அந்துண்டு; தாயினுக்கச் சேய் தவிப்பதுண்டோ” என்ற கருத்தடங்கிய அவர் பாட்டில், பக்தியும் உருக்கமும் பரந்து நிற்க நாம் காணலாம்.

“நீயிருக்க வேத நெறியிருக்க நெஞ்சமுற
வாயிருக்க நின்பதத்தில் வந்திருந்த என் மனமும்
போயிருக்க நின்புதல்வன் புண்ணியனுர் அன்பிருக்கத்
தாயிருக்கச் சேய்க்குத் தவிப்பேன் பராபரனே”

என்று பாடினார் வேதநாயகர்.

இத்தகைய பராபரன் உலகைப் படைத்த பான்மையை
வியந்து பாடிய வேதநாயகம், “ஞானத்தச்சன் நாடகம்” என்
னும் நூலிலே அதைப் பாடிப் போற்றுகிறார்.

“ஞாலத்திலே அதி காலத்திலே - மிகு
ஞானத்திலே நன்னிதானத்திலே கொண்டு
சாலத்தமக்குத் தேவாலயமாகவே
தம்முடைச் சாயலாய்த் தம்முடைரூபமாய்
வீடு கட்டினானே ஞானத்தச்சன்
வீடு கட்டினானே”

என்னும் பாடலைப் போன்ற நூற்றுக்கணக்கான பாடல்கள் அந்
நூலில் உள்.

குறவஞ்சி நாடகங்களைக் கற்ற வேதநாயகர் தாழும் கிறிஸ்
தவ குறவஞ்சி நாடகங்கள் ஆக்க முற்பட்டார். ஆண்டவரா
கிய இயேசுவைப் பாட்டுடைத் தலைவராக வைத்துப் “பெத்த
லேம் குறவஞ்சி” என்னும் பெயரால் ஓர் அரிய நாடகம் ஆக்கி
னார். சீர்யேசுநாதனுக்கு ஜெயமங்களம் - ஆதி’ திரியேக நாத
னுக்கு சுபமங்களம்” என்பது அக்கு ரவஞ்சியின் மங்கள
வாழ்த்து. இயேசு பெருமான் மகிமையைக் குறவஞ்சி வாயிலாக
வெளிப்படுத்தும் தமிழ் நூல் இதுவேயாகும். இக்குற
வஞ்சி, திருக்குற்றுலக் குறவஞ்சி போன்ற இனிய நடையும்
அழகிய பொருளும் கொண்டது.

வேதநாயகர் பாடிய அநேக பாடல்கள் கிறிஸ்தவ கீர்த்தனை
களாக இன்னும் பாடப்பட்டு வருகின்றன. இவை ஆழ்ந்த
கிறிஸ்தவ கருத்துக்களைக் கொண்டவை. கிறிஸ்து பெருமானின்
திரு அவதாரம் பாவிகளை மீட்பதற்காகவே; அது துஷ்டரை மீட்டு
அவரைச் சிஷ்டராக்கும் தூய நோக்கம் கொண்டதே என்ற
புனித கருத்தை வேதநாயகர் தமது பாடல்கள் மூலம் புகட்டினார்.

“எப்படியும் பாவிகளை ஒப்புரவாக்கிக் கொள்வதற்கு
இப்புவியிலே உதித்தார்...” என்றும்
“பொல்லா மனமுடைய கல்லான பாவிகளை
கொல்லாதருள் புரியும் நல்லாயன் யேசுபிரான்...”
என்றும் பாடினார்.

மனிதன் தன் இரட்சிப்புக்கு முக்கிய தேவை பாவ உணர்ச் சியேன்று தன்குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டு தன் பாவத்துக்காக என்று புலம்பி மன்றூகிருநே அன்றதான் அவனுக்கு மீட்சி. இது ஓர் அடிப்படைக் கிறீஸ்தவ சத்தியம். இவ்வண்மையை வேதநாயக சாஸ்திரியார், அநேக பாடல்களுக்கூடாக வெளிப் படுத்தினார்.

“ஐயையா நான் பாவி - என்னை ஆனுந்தயாபரனே,
எத்தனை சூதுகள் எத்தனை வாதுகள்
எத்தனை தீதுகளோ - என தத்தனே! என்பிழை
அத்தனையும் பொறுத் தாண்டருளுங் கோவே
பொய்யும் புரட்டும் உருட்டும் திருட்டும்
பொறுமையும் ஆணவழும் விட்டுயியும் படி அருள்
செய்வாய் அனுதி ஓர் ஏக திரித்துவனே”

என்ற பாடல்கள் பிழை நினைந்திரங்களை அழகாகக் காட்டுவனவாம்.

ஆண்டவனே! நான் உன் பிள்ளை, நான் தீயவனுயினும் என்னை மன்னித்து ஏற்றுக்கொள். கள்ளனுயினும் வெள்ளனுயினும் நான் உன்னை நம்பி வருகிறேன். என்னை ஏற்றுக்கொள் என்று வேதநாயக சாஸ்திரியார் இரந்து பாடும் பாடல்கள் மிகப்பக்தி விந்யமானவை.

ஆரும்துணை இல்லையே எனக்
காதியாந் திருப்பாலா - உந்தன்
ஐந்து காயத்தினடைக்கலம்
கொடுத்தருளுவாய் யேசுநாதா.
கள்ளனுயினும் வெள்ளனுயினும்
பிள்ளை நானுனக் கல்லவோ
கர்த்தனே வலப்பக்கம் மேவிய
கள்ளனுக்கருள் செய்தையே
தள்ளின்னை விடாமல் உன்னாடு
தந்து காத்தருள் அப்பனே
தயவதாய் ஒரு குருசிலேறிய
சர்வ ஜீவ தயாபரா”

வாழ்க்கையில் இகறவணக்கம் இல்லாவிடில் அந்த ஜென் மம் எதற்கு? மனுஷப்பிறவியின் நோக்கமே தன் கடவுளை அறிந்து நேசித்து கேவித்தல் என்ற உண்மையை “ஜென்மம்

ஏதுக்கு - ஜெபம் செய்யா ஜென்மம் ஏதுக்கு” என்றும் உலகிலே பாவி ஒருவனை நேசிப்பவரும் உண்டோ என்ற கேள்விக்கு கிறிஸ்துநாதரே பாவியை நேசிப்பவர் என்றும் பதிலளிக்கிறார் வேதநாயக சாஸ்திரியார்.

பக்தியிலே முற்றிய புலவன் ஒருவன் தன் பக்தி மேலீட்டால் கடவுளை நிந்திப்பது போல துதிப்பது வழக்கம். தமிழில் இது நிந்தாஸ்துதி என வழங்கப்படுகிறது. இதன் தன்மையே தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. இவ்வாரூண பாடல்கள் பலவற்றைப் பாடினார் சாஸ்திரியார். கிறிஸ்து பெருமான் மேல் அவர்கொண்ட காதலால், நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடிய பாடல்கள் பல. அவற்றுள் பின்வருபவை மிகச் சிறந்தவை.

“உந்தனின் செய்தி யானரிந்திலனே
உடுப்பதற்கங்கி யொன்றதனை
உவந்து சேவகர்தான் பீவி போட்டெடுத்தார்
ஒன்று மற்றம் மணத்திலிருந்தாய்
அந்த நானுனக்கோர் மடத்திலு மிடமற்
றயல் வனத்திடை விடையடையும்
அகத்தனிற் பிறந்தாய் மிடியினுலைப்புல்
லஜையின் மேற் கிடத்தினார்ன்றே
கந்தையாலுன்னைப் பொதிந்ததும் அழுது
கதறி நீ பால்குடித்திருத்த கவடமும் அறிவேன்
தலைமுடிசாய்க்கக் கழுமரத்திட மிருந்ததுவோ
எந்தையே உனக்கோர் நீசவாகனந்தான்
இருந்துனை ஆட்டுதோ ஐயா எழில்பெறு சீயோன்
மகன் மணவாளா இறைவனே இயேசுதாயகனே”

உன்னைப்பற்றி நானரியமாட்டேனோ? உனக்கு உடுப்பதற்கு அங்கி இல்லாதபடி உன் ஒரே அங்கியைப் போய்ச் சேவகர் தமக்குள் சீட்டுப்பீபாட்டு எடுத்தனர். உனக்கு பிறப்பதற்கு மாடமில்லை, மாளிகை இல்லை, சொந்த வீடுமில்லை, இரவல் சத்திரத்திலே அதுவும் மாடுகள் அடையும் கொட்டிலிலே நீ பிறந்தாயன்றே; உன்னைப் போர்த்துக் கிடத்த உன் தாய்க்கு வழியில்லை. கந்தையாலும் புல்லாலும் உன்னை மூடி வைத்ததை நான் அறிவேன். கழுமரம் ஒன்று தானே உனக்குத் தலைசாய்க்கும் இடமாயுமிருந்தது, என்று ஏனானமாய்ப் பாடும் துதிப் பாடல் எவ்வளவு பக்தியை அள்ளிக் கொட்டுகிறது என்பதை நாம் காணமுடியும்.

நாட்டுப் புறத்தில் பாமர மக் களால் பாடப்படும் ஏற்றப் பாட்டு முறையிலும், தொழிலாளர் கடின தொழில் செய்யும் வேளை ஆடிப்பாடி வேலைசெய்யும் முறையிலும் கிறிஸ்தவ சத்தியங்களைக் கொண்ட பாடல்கள் பலவற்றையும் பாடினார் வேத நாயக சாஸ்திரியார்.

“ஓரு பொருளே தெய்வம் - நீ உவந்து தொழு நெஞ்சே உடைந்து மனம் நெஞ்சே - அந்த ஒரு பரனுக் கஞ்சே” என்பது போன்ற பல நாட்டுப் பாடல்களைப் பாடினார்.

புலவராக மட்டுமென்றி, ஓர் பக்தனுயும் வாழ்ந்த வேதநாயகர், தன்னை ஆட்கொண்ட கிறிஸ்து பெருமானின் திருவடிக் காட்சியையே தன் கருத்திலே கொண்டு வாழ்ந்தார். உலக வாழ்வின் அநித்யத்தை எடுத்துக் காட்டும் பாடல்கள் பல ஆக்கினார். பரலோக வாழ்க்கையின் வாஞ்சசையை வெளிவிசும் பாடல்கள் பலவும் ஆக்கினார்.

“கல்லும் அல்லவே காயம் வல்லுமல்லவே - இது வெள்ளி பொன் விலைமதியா மேரும் அல்லவே. வல்லமை பேசாதே நாளை வருவதறிவாய் - அதால் நல்லவழி தேடித் தேவ நாமத்தைத் தியானி காற்றடித்த மேகம் புகைக் கொப்பதாகவே - இங்கே போற்றிய மனுடர் ஜீவன் போயொழியுமே”

“ஏதேனில் தோட்டங்கண்டேன்
எழில் பரதீசும் கண்டேன்
சேதன ஞானஸ்நான
ஜீவனின் தியும் கண்டேன்
தூதரும் நாரும் கூடி
சோபனாங் கூறக் கண்டேன்.....”

எனத் தான் காணவிரும்பிய, மோட்சலோகக் காட்சியைக் கண்டதாகவே பாடுகிறார் வேதநாயகர்.

வேதநாயக சாஸ்திரியார் வாழ்க்கையிலே நடைபெற்ற சுவாரஸ்யமான சம்பவங்களும் பல உண்டு. இவற்றுள் சில யாழ்ப்பாணத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவை. அச் சம்பவங்களும் புலவரது ஆழ்ந்த பக்தியையும் விசுவாசத்தையும் எடுத்துக் காட்டுவனவாரும்.

1811 ம் ஆண்டு சாஸ்திரியாரும் அவரது சகாக்கனும் யாழிப் பாணம் வரத் திட்டமிட்டிருந்தனர். நாபெட்டினம்வரை வந்து அங்கிருந்து வடகாற்றின் உதவியோடு பாய்க்கப்பல் மூலமே யாழிப்பாணக் கரையை அடையக் காத்திருந்தனர். ஆனால் வடகாற்று நின்றுவிட்டது. வாரம் ஓன்றாகக் காத்துக் கிடந்தனர் சாஸ்திரியாரும் அவர் கூட்டத்தவரும். அவர்களிடமிருந்த பணம் பொருளும் முடிந்துவிட்டன. இனி ஒரு நாளாவது கூடத் தங்க முடியாத நிலை. இந் நிலையில் கடவுள் கடாட்சித்து, வடகாற்றை எழுப்பிக் கப்பலைப் போகச் செய்தாலேயன்றி வேறு வழியில்லை. சாஸ்திரியார் ஜெபித்து மன்றாடி தமது மன்றாட்ட கைப் பாடலைன்றாயிப் பாடினார்.

“சடகாத்திரத்துயரால் மெலிந்தே தமியேனுமவ
கடகாத்திரைக் கடல் யாழிப்பாண மேவிக்கடக்கவென்றால்
நடகாத்துற் பான்மையினு லேழ்க்கிழமை நலிந்து நின்றேம்
வடகாத்தருள் திரியேகா என்பங்கில் வளர்ந்தவனே”

என்ற பாடலைச் சாஸ்திரியார் பாடியதும், பெரிய வடகாற்று எழுந்து, அவர்கள் பாய்க்கப்பலைத் தள்ளி யாழிப்பபணக் கரையைச் சேர்த்ததாகச் சரித்திரம் கூறுகிறது.

யாழிப்பாணத்தில் தங்கியிருந்த காலத்தில், சாஸ்திரியார் சன்றிக்குளியிலிருந்த தமது நண்பரான இராமசாமி இன்ற ஒருவர் வீட்டிலே தங்கியிருந்தாராம். ஒரு நாள் வண்ணையிடம் போட்ட உடுப்புக்கள் யாவும் களவு போய்விட்டதாகச் செய்தி எட்டியது. சாஸ்திரியாருக்கோ மாற்றிக்கொள்ள உடுப்பில்லை. கையிலே பணமுமில்லை. நெஞ்சம் கலங்க ஆரம்பித்தது. ஆனால் கடவுள் பக்தனுன சாஸ்திரியாரோ,

“நெஞ்சே நீ கலங்காதே – சீயோன் மலையின்
ரட்சகனை மறவாதே – நான் என்செய்வேன் என்று
வஞ்சர் பகை செய்தாலும் வாராவினை பெய்தாலும்
வினைமேல் வினைவந்தாலும் – பெண்சாதி பிள்ளை
மித்துரு சத்துருவானாலும்
வனையொடு கொள்ளை போனாலும்
வானம் இடிந்து வீழ்ந்தாலும்”

என்ற பாடலைப் பரிவோடு பாடி ஆறுதலடைந்தார். சாஸ்திரியார் ஓர் சிறந்த புலவர்; வரகவி; பரந்த அறிஞர். பெரிய விசுவாசி; தன் பாரமெல்லாம் கிறிஸ்துவின் பாதத் தன்டை வைத்து, தன் மதத்துக்கும், தன் மொழிக்கும் தொண்டு செய்த ஓர் சிறந்த தொண்டராவர்.

கிருஷ்ணபிள்ளை

வேதநாயக சாஸ்திரியாரைத் தொடர்ந்து எழுந்த தமிழ் நாட்டுக் கிறிஸ்தவ கவிஞர், வித்துவான் எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை என்பவராவார். இவர், “கிறிஸ்தவ கம்பன்” எனப் பெரும்புகழ் பெற்ற பெருங்கவிஞராவார். கம்பனின் கற்பணையையும், புலமையையும், சொல்லழகு பொருளழகு போன்ற யாவற்றையும் கொண்ட கிறிஸ்தவ காப்பியங்கள் பலவற்றை கிருஷ்ணபிள்ளை ஆக்கியுள்ளார்.

இவர் தமிழ்நாட்டிலே பாளையங்கோட்டையைப் பிறப்பிட மாய்க் கொண்டவர். பதினெட்டு வயது இளைஞருக்கையிலேயே, கம்பராமாயணத்திலுள்ள பன்னீராயிரம் கவிகளையும் மனப்பாடமாகக் கற்றிருந்தார். தமிழ், வடமொழி இரண்டிலும் மிகுந்த பாண்டித்தியம் பெற்றவர். தமிழ் ஆசிரியராகக் கடமையாற் றிய காலத்திலே, கிறிஸ்தவ சத்தியங்கள் பலவற்றை அவர் அறியவும் ஆராயவும் முற்பட்டார். சந்தேகங்களோடு ஆராய்ந்த அவர் உள்ளத்திலே கிறிஸ்துபெருமானின் கிருபை கிரியை செய்ய ஆரம்பித்தது. அப்பெருமானுக்கே தம் மை அடிமையாக்கிஞர் கிருஷ்ணபிள்ளை. அவர் இருதயம் அனல்மூண்டது. ஒரு புது வாழ்வே தமக்குள் வந்ததை அவர் கண்டார். இந்த அனுபவத்தால் உந்தப்பட்டவராய், தம்மை ஆட்கொண்ட கிறிஸ்துபெருமான் மேல் தமது முதற்கவியை அமைத்துப் பாடினார்.

“கருணையங்கடலே அந்தகாரமாம் விஜையைப் போக்கு மருணனே அடியேற்காக ஆருயிர் விடுத்த தேவே பொருணயந் தெரியாத்தீய புல்லியனையாட்கொள்ளத் தருணமென்னிதய நிற்க சமர்ப்பணம் தருமலூர்த்தி”

பாவச்சேந்றிலிருந்து தம்மைக் கைதூக்கிவிட்டவர் கிறிஸ்துபெருமானே என்ற இரட்சிப்பின் நிச்சயம் கிருஷ்ணபிள்ளைக்கு ஏற்பட்டது. சண்டாளனுகிய தம்மையும் ஒரு பொருளாய் மதித்து, தம்மைத் தேடி, மீட்டு, ஆண்ட கிறிஸ்துபெருமானின் அன்பை பல்லாயிரம் கோடி நாக்கொண்டும் புகழமுடியாதெனத் தமது இரட்சிப்பின் அனுபவத்தை வர்ணித்துப் பாக்கள் பல ஆக்கிஞர் கிருஷ்ணபிள்ளை.

“நில்லாது காயமிது புல்லாகுமென்றுநா
னினையாது போன போக்கில்
நெஞ்சத்தை விட்டென்னை வஞ்சித்து நீ தந்த
நியமத்தையுங் கடந்து
செல்லாதவழியூடு சென்று மதிகெட்டுத்
திரிந்தயரு நாளிலுனது
தீவ்விய கடாட்சமுறவுன் றஞ்சமாய் வந்த
தீய சண்டாளனேனை
எல்லாரிலுங் கொடிய பொல்லாத பாவியென்
றெள்ளாது திருவளத்தே
எனையுமொரு பொருளாய்
மதித்தடிமை யாக்கினவுன் னேராளமான அன்பை
பல்லாயிடங்கோடி நாக்கொண்டு புகழினும்
பகருதற் கெளிதாகுமோ பக்த ஜனபரிபால
நிதயமவரவனுக்கு பரமார்த்த பரமநிதியே”

ஆணவம் என்னும் ஆகாமியத்திலே செத்துக்கிடந்த.
தம்மை ஆவியில் உயிர்ப்பித்தவர் கிறிஸ்துவே; அஞ்ஞான இரு
ளிலே அலைந்து திரிந்த தமக்கு அருள் ஒளி அளித்தவர் கிறிஸ்
துவே. பசாசுக்கு அடிமையாய் வாழ்ந்த தம்மைப் பிடித்து
இழுத்து, ஆட்கொண்டு பிள்ளையாகப் பாவித்தவர் கிறிஸ்துவே.
இவ்வித கடாட்சம் அருளி ய ஆண்டவைன மறக்காது நன்றி
யாய் வாழும் சிந்தை வேண்டிப் பாடினர் கிருஷ்ணபிள்ளை.

“ஆகாமியத்திலே செத்துக் கிடந்தவெனை
யாவியிலுயிர்ப்பித்தலை
அஞ்ஞான விருஞ்ஞுடு கண்கெட்டலைந்த வெற்
கவியாத வொளி காட்டினை
மாகாதகப் பேயினடிமையாய்ப் போனவெனை
வலியப் பிடித்திழுத் துந்
மகிமைக் குயர்த்திக் கிறிஸ்துவுக்குள்ளொனையு
மைந்தனுய்ப் பாவித்தலை
தேகாதி பிரபஞ்ச நச்சித் திரிந்துளைச்
சேவியாப் பாவியேற்குத்
திருவள மிரங்கி நீ செய்தவிந் நன்றியைச்
சிதையாத சிந்தை தருவாய்
பரகாயென்னுள மூடு மதுரிக்க நஸ்லருள்
பருத்தொழுகு ஜீவ தருவே
பக்த ஜனபால நிதயம வரனுக்கு
பரமார்த்த பரமநிதியே”

ஆண்டவனே, கிறிஸ் து பெருமானே! நீயார்? நான் யார்? உனக்கும் எனக்கும் என்னதான் உறவு? நீயோ கடவுள். நானே நீசுகிருமி. அனுவக்கும் நிகரற்ற என்னையும் நீ மதித்து எனக்காகவா உன் உயிரையும் அளித்தாய்? தாய் தானும் தன் பிள்ளைக்காக உயிர்விடுவாளா? சண்டாளனுகிய எனக்கு இப்பெருங் கருணையை யார்தான் காட்ட முன்வருவார். உன் மட்டற் ற அன்பை என்றுமே நினைந்து வாழ நீயே கிருபை செய். உனக்கு நான் கைம்மாறு செய்ய முடியாதவனுயிற்றே என்று கடவுளின் மட்டற் ற அன்பையும் கிருபையையும் எண்ணிப் பரி வோடு பாடுகிறோ. கிருஷ்ணபிள்ளை.

‘நீயாருங்கெந்த வகையிலென் ஞேடுறவு
நினது வாசஸ்தலமுமிந்
நிலவுகமன்று நீ தேவாதி தேவன் நான்
நீசு நர புண் கிருமியாம்
மாயா பிரபஞ்சமு முன்றிரு வளத்து நினை
வாகவெம் மாத்திரங்காண்
மற்றதிலோரனுவக்கு நிகரிலே என்னையு
மதித்துனுயிர் மாய்க்க வந்தாய்
தாயேனு மகவின் பொருட்டுயிரை யீவளோ
சர்வதா நன்றி கெட்ட
சண்டாளனுக்குன்னை யல்லாமலிப்பெரிய
தண்ணளியை யார் காட்டுவர்
நாயேனிவவன்பினை மதித்துணர்ந்தீடு செய
நனி சிறிதும் வல்லனல்லேன்
நர சர்ரங்கொண்ட வரராஜனே பரம
ஞானசம்பந்த குருவே’

கடல்மடை திறந்தாற்போல கவிபாடும் திறமை பெற்றவர் வித்துவான் கிருஷ்ணபிள்ளை. ஆங் கிலத்திலே ஜோன் பன்யன் என்னும் புலவர் ஆக்ஷிய மோட்ச பிரயாணம் (Pilgrim's Progress) என்னும் நூலைப் படித்த கிருஷ்ணபிள்ளை எவ்வாறு ஒரு பாவியான மனுஷன் தன் பாவப் பாரங்களுடன் பயணம் பண்ணி, தன்னைத் தன் கட்டுக்களினின்றும் கழற்ற முடியாதவனுய் இறுதியில் சிலுவையண்டை வந்து, தன் சுமை நீங்கி இளைப்பாறி மீட்கப்படுகிறுன் என்ற உண்மையை அந்தநால் அழகாக எடுத்து ஒதியதைக் கண்டார்.

இந்நாலை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இரட்சண்ய யாத்தி ரிகம் என்ற பெரும் காப்பியத்தை நாலாயிரம் கவிகளால் ஆக்க

கினர். இதைவிட இரட்சண்ய சமய நிர்ணயம், இரட்சண்ய மனோகரம், இரட்சண்ய குறள் என்னும் தரம் மிக்க காப்பியங்களையும் தமிழலகுக்குத் தந்துதவியவர் கிருஷ்ணபிள்ளை.

தனக்குக் கிடைத்த கிறிஸ்து பெருமான், தன் வாழ்விலேயே கிடைத்த தங்கப் புதையல் எனப் பெருமை பாராட்டிப் போற் றிப் புகழ்ந்தார் புலவர் அவர்கள். அவரது வாழ்க்கையிலே மகிழ்ச்சியும் நிறைவும் மலிந்திருந்ததை மக்கள் கண்டனர். தலைசிறந்த தமிழ்ப் புலவராய் மட்டுமல்ல, உண்மையான பக்த ஞாயும் வாழ்ந்த கிருஷ்ணபிள்ளை, தான் கிறிஸ்து பெருமானிலே பெற்ற இன்பத்தை மற்றையோரும் பெறவேண்டுமென வாஞ்சித்து நின்றார். கிறிஸ்து பெருமானை மக்களுக்கு அறி முகப்படுத்தும் வகையில் அழகிய பாடல்கள் பலவற்றை ஆக்கி தமது சுவிசேஷ தொண்டையும் இவர் திறம்படச் செய்து நின்றார்.

“கானம் புகுந்து தனை யொறுத்துக் காயம் வருந்திக் கண்மூடி மோனம் புரிந்து தவயோக முயலவேண்டா மவரவர்தந் தர்னமிருந்தாலும் பாவச் சமூக்கைக் கருதித் தனைத்தாழ்த்தி ஞான குருவின் புண்ணி யத்தை நாடவரும் ஜெகத்தீரே”

கானகம் புகுந்து, கடுந்தவம் இயற்றி தவழும் யோகமும் செய்து, உடலை வருத்தி, உணவைச் சுருக்கி வேதனைகள் படாது இருந்த இடத்திலேயே தன் பாவத்தை உணர்ந்து, அதற்காக நொந்து தன்னைத் தாழ்த்தி இதை வணக்கம் செய்து கொடுக்க கூடிய ஏன்ற அடிப்படைக் கிறிஸ்தவ சத்தியத்தை அழகாகப் பாடுகிறார் கிருஷ்ணபிள்ளை. மனுஷன் மீட்கப்படுவது அவனது சுய கிரியைகளினாலுல்ல.; அது எந்த வித ஆசாரங்களாலுமல்ல; ‘எந்த நீதிச்சட்டத்தையும் பிரமாணத்தையும் கைக் கொள்வதாலுமல்ல. தன்னைத் தான் தாழ்த்தி தன் குற்றங்களுக்காக மனம் நொந்து ஆண்டவரின் அருள் ஒன்றே தன்னை மீட்கும் எனக் காத்து நிற்கும் விசுவாசத்தினாலேயே மனுஷன் மீட்கப்படுகிறுன் என்ற சத்தியத்தை மேற்படி பாடல் வெனு அழகாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இறைவனின் இருப்பிடக் கதவை மனுஷன் தட்ட முன்பே, மனுஷனின் இதயக் கதவை இறைவனே தட்டுகின்றன் என்பது இன்னேர் கிறிஸ்தவ சத்தியம். கடவுளே மனுஷனைத் தேடி, அவனைப் பெயர் சொல்லி அழைத்து, அவன் இதயக் கதவைத் தட்டி, ‘நான் உள்ளே வர இடம் தருவாயா’ என்று வாதாடும்

கடவுளாக வெளியே நிற்கிறோர். ‘இதோ வாசற்படியில் நின்று தட்டுகிறேன்’ என்பது கிறிஸ்தவ வேதத்தின் அரும்பெரும் வாக்கியம். ‘ஒருவன் என் சத்தத்தைக் கேட்டுக் கதவைத் திறந்தால் நான் உள்ளே வந்து அவனேடு தங்குவேன்’ என்பது இறைவனின் வாக்குத் தத்தம். தட்டும் சத்தம் கேட்டு கதவைத் திறந்து அருட்கடலாம் ஆண்டவளை ஏற்றுக்கொள் வீர் எனப் பரிந்து பாடுகிறோர் புலவர் அவர்கள்.

“இதயக் கதவைத் தாள் செறித்திட்டு
கூக்போகத்திலிருமாந்து
மதியற்றவகை நடித்திட மெய்மறந்து களித்து
மகிழ்கின்றீர்
பதுமக் கரத்தாற்றட்டி யெம்மான் பலகாற்
பரிவோடுகைக் கூவும்
மதுரக்குரல் வந்தெட்ட டலையோ வல்லே திறமின்
ஜெகத்தீரே”

இவை போன்ற இனிய கவிகளால், காப்பியங்கள் பல ஆக்கி, இனிய தமிழழூம் இயேசுவின் தொண்டையும் இருதி வரை வளர்த்தவர் கிருஷ்ணபிள்ளை. தமிழ் வளர்த்த கிறிஸ்தவ தொண்டருள் தலைசிறந்து விளங்கியவருள் இவரும் ஒருவரே.

பெரும் புலமை பெற்று பெருந்தொண்டாற்றிய கிறிஸ்தவ தமிழ்த் தொண்டரைவிட தம்மாலியன்ற அளவில் தமிழுக்குத் தொண்டு செய்த வேறு புலவரும் பலர் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்தனர்.

திருநெல்வேலியில் வாழ்ந்த அந்தோனிக்குட்டி அண்ணூலியார் என்பவர் இயேசு பெருமான் மீது பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அப்பாடல்களுள் பல அழிந்துவிட்டனவாயினும் ஒரு சில திரட்டப்பட்டு யாழிப்பாணத்தில் அன்று அச்சிடப்பட்டதாக வரலாறு கூறுகிறது.

அவ்யூரிலே பிறந்த சற்குணம் என்னும் புலவர் தமிழ், ஆங்கிலம், லத்தீன், கிரேக்கு, எபிரேய மொழிகளிலே மிகவும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். ஜோன் பன்யன் என்பவர் ஆங்கிலத்தில் ஆக்கிய Holy war என்னும் நூலை “திருப்போராடல்” என்னும் பெயருடன் தமிழில் மொழி பெயர்த்தார். “தாவீதரசன் அம் மானை”, “உதிர மகத்துவம்”, “இரத்தினுவலி” நாடகக் கதை என்னும் அரிய நூல்களை ஆக்கினார்.

புதுச்சேரியில் வாழ்ந்த நயனப்ப முதலியார் என்பவர் ஓர் சிறந்த தமிழரினார். சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தமிழாசிரி யராய்க் கடமையாற்றினார். சிற்றம்பலக் கோவை, தஞ்சை வாணன் கோவை, ஒருதுறைக் கோவை, நாலடியார், திவாகரம் சூடாமணி நிகண்டு முதலிய நூல்களைப் பட்டுப்பிரதியிலிருந்து ஆராய்ந்து அச்சிட்டு வெளியிட்டார்.

புதுச்சேரியில் வாழ்ந்த இன்னேர் கவிஞர் முத்துச்சாமிப் பிள்ளை என்பவராவர். தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம், லத்தீன், ஆங்கிலம் என்னும் மொழிகளில் அதிக தேர்ச்சி உடையவர். கிறிஸ்துமத சத்தியங்களை வலியுறுத்துமுகமாக திக்காரம் என்னும் நூலைப் பாட்டும், வசனமுமாக இயற்றி, அறிஞர் சபையிலே அதனை அரங்கேற்றினார்.

வித்துவான் சாமிநாதபிள்ளையும் புதுச்சேரியைச் சேர்ந்தவர். நசரைக்கலம்பகம், சாமிநாதன் பிள்ளைத்தமிழ், ஞானத்திக்கராயர் காப்பியம் என்னும் நூல்களை இயற்றினார்.

சாமுவேல்பிள்ளை என்பவர் ஓர் சிறந்த இலக்கண அறிஞர். தொல்காப்பிய நன்னூல் என்னும் நூலை ஆக்கினார். தொல்காப்பியமும் நன்னூலும் தம்முட் கொண்ட ஒற்றுமை, வேற்றுமை களை சூத்திர சம்பந்தமாக எடுத்துக்காட்டினார்.

“நறவார் சோலைப் பிறையாறெனு நார்
வதிரரு வேளாள மரபிற்
பதிதரு தாண்டவ ராயவேள் பயந்த நாட
வருகவிசேட சித்தாந்தி செங்குவளையந்தார்
தங்குமணி மார்பன் நாம நாமாவலைப் புவிநயக்கும்
சாமுவேலன்னும் தகமையோன்”

என இவரைப் பற்றிப் பாடப் பட்ட பாடலிலிருந்து இவரது குடும்பம். ஊர், முதலிய விபரங்களை அறியமுடிகிறது.

நமிழ்நாடு வந்த ஐரோப்பிய குருமாராலும், தமிழ்நாடு தந்த கிறிஸ்தவ புலவராலும் தமிழ்மொழி எவ்வாறு போற்றி வளர்க்கப்பட்டதென்பதை ஓரளவுக்கு இதுவரை கண்டோம். இனி ஈழத்திலே தோன்றிய கிறிஸ்தவ தமிழ்ப் புலவர்களையும் அவர்கள் ஆற்றிய தொண்டையுமிட்டு இங்கு கவனிப்போம்.

இலங்கையின் எப்பகுதிகளையும் விட வடபகுதியிலேயே கல்வித் தராதரம் அதிகம் உயர்ந்துள்ளது என்பது யாவருமறிந்த உண்மை. தென்கிழக்கு ஆசிய பிராந்தியத்தில் கல்வி விகிதம் அதிகம் கூடிய ஜந்து மாநிலங்களை எடுக்கக் கூடுமாயின், அவற்றுள் யாழ்ப்பாண மாநிலம் ஒன்றாகும் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. இவ்வாறு வடபகுதி கல்வி அறிவில் வளர்ந்தோங்கு வதற்கு அடிப்படைக் காரணம், கிறிஸ்தவ மிஷனரி மாரால் ஆங்காங்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கல்விச்சாலைகளே என்பது மறுக்கொண்டு உண்மையாகும். ஆண்களோடு பெண்களும் சமமாக கல்வி கற்க வழி செய்தும், கிறிஸ்தவர்களும், அல்லாதோரும், உயர்ந்தோரும், தாழ்ந்தோரும் உயர்கல்வி கற்க ஒழுங்கு செய்தும் தந்தவர் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரே.

ஆசியாக் கண்டத்திலேயே முதன்முதலாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பெண்கள் விடுதிப் பாடசாலை, தற்போதைய உடுவில் மகளிர் கல்லூரியே எனக் கூறும்போதும், இலங்கையிலே முதன்முதலாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஆண்கள் ஆங்கிலப் பாடசாலை, தற்போதைய மட்டக்களப்பு மத்திய மெதடிஸ்த கல்லூரியே எனக் கூறும்போதும், இலங்கையின் கல்வி வளர்ச்சியில் மிஷனரிமார் ஆற்றிய தொண்டு எவ்வளவு என்பது எவருக்கும் புலனாகும். இத்தொண்டினை மறந்து நன்றியீனமாகச் சிலர் இன்று பேச முற்பட்டாலும் சரித்திர உண்மையை எவருமே மறைக்கவோ மறுக்கவோ, மறக்கவோ முடியாது.

கிறிஸ்தவ கல்லூரிகளிலே படித்து வெளியான பலர், ஆங்கிலத்திலே மட்டுமன்றி தமிழிலும் பெரும் பாண்டித்தியம் பெற்றவராய் விளங்கினர். அவர்கள் ஆற்றிய தொண்டும் தமிழ்மொழியை அழுகுற வளர்த்தது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் நடுப்படுத்தியில் தேர்ந்தெய் அறிஞருள், திரு. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, திரு. கருவேல்

விஸ்வநாதபிள்ளை, திரு. ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை, திரு. நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை, திரு. வைமன் கதிரவேற்பிள்ளை, திரு. உவாட்ஸ் கணக்கைப்பீன்ஸை என்போர் பெரும் புலமை படைத்தவராவர்.

அன்று தலைசிறந்தவராய் விளங்கியவர் திரு. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை என்பவரே. இவரே தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், கலித்தொகை, நீதிநெறிவிளக்கம், சூளாமணி என்னும் நூல்களை சேர்த்தெடுத்துப் பிரசுரித்தவர்.

திரு. கரௌல் விஸ்வநாதபிள்ளை என்பவர் சூப்ரதீபம் என்னும் நூலையும் மேல்வகுப்புகளுக்குரிய வீச கணித நூலையும் எழுதி வெளியிட்டார்.

திரு. ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை ஆற்றிய தமிழ்த்தொண்டு அதிகம். அவர் ஆக்கிய மெய்வேத சாணம், திருச்சதகம், நன்றெறாக்க கொத்து, ஞானவண்பா, இல்லற நொண்டி, சாதாரண திதிகாசம், வானசாஸ்திரம், பாவலர் சரித்திர தீபகம், வெல்கீல் அந்தாதி என்னும் நூல்கள் தமிழ்த் தாயை அழகுபடுத்தும் அரிய நூல்களாகும். இவற்றுள் அநேக நூல்கள் இன்று மறைந்துவிட்டன.

மறைந்தவற்றைக் கண்டு மறுபடியும் அவற்றை மலரச் செய்தல் நம்மேல் விழுந்த கடமையாகும். அவரது நூல்களைக் கண்டவர்களும் கொண்டவர்களும் அவற்றை அறிமுகப் படுத்தக் கூடுமாயின் தமிழ் உலகுக்கே அது ஈடற்ற நன்மை பயப் பதாகும்.

வட்டுக்கோட்டைக் கல்வி நிலையத்திலிருந்து வெளியான அறிஞருள். இவாட்ஸ் கணக்கைப்பிள்ளை என்பவர் ஓர் சிறந்த புலவராவர். கிறிஸ்தவ வேதாகமம் முழுவதையும் திரட்டி, “திருவாக்குப் புராணம்” என்னும் பெயரோடு ஓர் அரிய நூலை இவர் ஆக்கினார். நான்கு நற்செய்தி நூல்களையும், அப்போஸ் தலர் நடபடிகளையும் ஒன்று சேர்த்து, “சுவிசேஷ காண்டம்” என்னும் நூலையும் இவர் ஆக்கினார். இவற்றைவிட இவராக்கிய கிறிஸ்தவ கீர்த்தனைகளும் பலவாம். இவர் விரைந்து கவிதை செய்யும் திறமை கொண்டவர்.

சங்குவேலியில் வாழ்ந்த சிதம்பரப்பிள்ளை என்னும் கிறிஸ்தவ புலவர், நியாய இலக்கணம், தமிழ் வியாகரணம் இலக்கிய

சங்கிரகம் முதலிய அரிய நூல்களை ஆக்கித் தமிழ்னையை அழுகுற வைத்தவராவர்.

அன்று தோன்றிய இன்னேர் அறிஞர் திரு. உவைமன் கதிரவேற்பிள்ளை என்பவராவர். இவர் யாழ்ப்பாணத்து உடுப் பிட்டி ஊரைச் சேர்ந்தவர். வட்டுக்கோட்டை கலா நிலையத்தில் கல்வி கற்றவர். ஆங்கிலம், தமிழ், சமஸ்கிருத மொழிகளில் மிகத் தேர்ச்சி பெற்றவர். ஓர் சிறந்த பத்திரிகையாசிரியராகத் தமது சேவையை ஆரம்பித்த இவர், “இலக்கிய கண்ணாடி” “இலங்கைத் தேசாபிமானி” என்ற அரிய பத்திரிகைகளை அழுக பெற நடாத்திவந்தார். லண்டன் பட்டாளத்தில் நடந்த இலக்கிய கண்காட்சிக்காக ஒலை வடிவில் இருந்த தமிழ்க் காப்பியங்கள் யாவற்றையும் சேர்த்து ஆங்கிலக் குறிப்புகளோடு அவற்றை அங்கு அனுப்பிவைத்தவர் இவரே. தமிழ்க் காப்பியங்கள் பலவற்றின் அரிய கருத்துக்களை ஆங்கில மொழி மூலம் அனைவருக்கும் அறியவைத்தவருள் கதிரவேற்பிள்ளை முக்கியமானவராவர். இவர் ஆக்கிய “சங்க அகராதி” ஓர் தலைசிறந்த தமிழகராதியாகும். இதில் வழக்கில் ஒழிந்த தமிழ்ச் சொற்களும், இன்றைய விஞ்ஞான அறிவுக்கு வேண்டிய புதுச் சொற்களும் சமஸ்கிருத சொற்களின் அடிப்படைக் கருத்துக்களும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன.

அமெரிக்க மிஷன் ஆதரவில், பல தமிழ் நூல்கள் இக்காலத்தில் வெளியாகின. 1847-ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்த டாக்டர் கிரீன் (Dr. Samuel Fisk Green) அவர்கள் தலைமையில், அநேக விஞ்ஞான வைத்திய நூல்கள் தமிழில் வெளிவரலாயின. ஏறக்குறைய 900 பக்கங்களைக் கொண்ட “மனுஷ அங்காதி பாதம்” என்னும் நூல் 1872-ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. மனுஷ சுகரணம் (Human physiology) என்னும் நூலும் “வைத்தியாகாரம்” (Physiology Vade Mecum) என்னும் 918 பக்கங்கள் கொண்ட நூலும் இவ்வாண்டிலே வெளியிடப்பட்டன. “கெமிஸ்தம்” (Chemistry) என்னும் நூல், 1875-ம் ஆண்டிலும், “இரண்டைத்தியம்” என்னும் நூல், 1877-ம் ஆண்டிலும் வெளியாகின.

இவை யாவும் ஆண்டுகள் பலவாக நடந்த ஆராய்ச்சின் பலனுக எழுந்த அரும்பெரும் நூல்களாகும். இப்பெருந் தொண்டில் முன்னேடிகளாக நின்று உழைத்தோர் யாழ்ப்பாணத்தில் தொண்டுசெய்த மிஷனரிமாரும், யாழ்ப்பாணத்துக்கிறிஸ்தவப் தமிழ்ப் புலவர்களுமானே!

இந்நால்கள் இன்று எங்கே? இவற்றுக்கு என்ன நடந்தது என்பதை அறிந்துகொள்ள ஆவலாய்த் துடிக்கிறுள் தமிழ்த் தாய்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்

சமுந் தந்த மாபெரும் கிறிஸ்தவ தமிழரினார் யாழ்ப்பாணத்து சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் ஆவார். இவர் மாணிப்பாய் என்னும் ஊரில் 1875-ம் ஆண்டு பிறந்தவர். இவர் தகப்பனார், ஒரு சைவப் பெரியார், இளமையிலேயே கிறிஸ்து மதத்தைத் தழுவிய ஞானப்பிரகாசர் தமது கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்ததும், ஒரு தோட்டத் தில் கணக்காளராகத் தமது வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தார். பின்னர் இலங்கைப் புதையிரதப் பகுதியின் தலைமை அலுவலகத்தில் ஒர் உயர்ந்த உத்தியோகத்தைப் பெற்றார். எனினும் அவர் மனம் சமய வாழ்க்கையையும் தொண்டையுமே அதிகம் நாடியது. போதிய சிந்தனையின் பின், உலக வாழ்க்கையைத் துறந்த ஒரு கிறிஸ்தவ குருவாக இவர் மாறினார். தமது குருத் துவக் கல்வியை முடித்துக்கொண்டு 1901-ம் ஆண்டில் ஒரு பூரண மதகுருவாக இவர் அபிஷேகம் பெற்றார்.

ஏறக்குறைய பதினாறு மொழிகளை நன்கு கற்றவராயும் அவைகளில் அதிக பாண்டித்தியம் பெற்றவராயும் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் விளங்கினார். எழுத்திலும் பேச்சிலும் வல்லவராய் இவர் விளங்கினார். கிறிஸ்தவ சத்தியங்களை சுகலரும் அறியத் தக்க வகையில் உபதேசிக்க இவர் கையாண்ட வழி தர்க்கப் பிரசங்கங்களாகும். அவற்றுள் ‘குருவில்லா வித்தை’ ‘பாவத் தைத் தீராத் தீர்த்தம்’ ‘இரட்சணிய பலி’ ‘மெய்பாதி பொய் பாதி’ ‘கணக்குண்டு வழக்குண்டு’ ‘உலகத்தின் ஞான சூரியன்’ என்பன மிக முக்கியமானவை. இவற்றைவிட திருமறை உண்மைகள். திருச்சபைச் சரித்திரம் இறை வழிபாடு என்பன பற்றிய அரிய நூல்கள் பலவற்றையும் இவர் ஆக்கினார்.

இவர் ஒரு சைவசித்தாந்தக் கடல். சைவசித்தாந்தத்தின் போதனைகளை மிக நுட்பமாய் ஆராய்ந்த சுவாமி அவர்கள், ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் அதனையிட்டு அநேக நூல்களும் அறிக்கைகளும் வெளியிட்டார்கள்.

தமிழ் மொழி இனிது எனக் கூறக்கூடியவன், பிறமொழி களையும் நன்கு அறிந்தவனே. அதனால் நாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல் இனிதாவதெங்கும் காணேங்கே எனப் பாடினார் பாரதியார் இவ்வகையில் ஏறக்குறைய பதினாறு மொழிகளிலே சிறந்த பாண்டித்தியம் பெற்ற சுவாமி அவர்கள், தமது சிறந்த

ஆராய்ச்சியின் பயனுக, தமிழ்மொழியின் சொற்பிறப்பை ஆராய்ந்து, அதன் தொன்மையையும் இனிமையையும் உலகறிய வைத்தார்கள்.

ஆரிய திராவிட மொழிக் குடும்பங்களிடையே விளங்கிய பல புதிய தொடர்புகளை இவர் எடுத்து விளக்கினார். தமது நுண்ணிய ஆராய்ச்சியின் பலனுக தமிழ்ச்சொற்களைப் பல வகுப்புகளில் அடைக்கலாம் எனவும் சொற்கள் யாவும் வேர்ச் சொற்களைக் கொண்டுள்ளவை எனவும் இவர் காட்டியுள்ளார். இவ்வாராய்ச்சியின் பயனுக இவர் ஆக்கிய அரும்பெரும் நூல், 'சொற்பிறப்பு-ஒப்பியல் தமிழ்கராதியாகும். (Etymological and Comparative Lexicon of the Tamil Language.)

சுவாமி அவர்கள் ஆக்கிய நூல்கள், வரலாறு, மத ஆராய்ச்சி, தர்க்கம், தமிழ்மொழி போன்ற பல்வேறு துறைகளைக் கொண்டனவாம். இவர் ஆக்கிய வரலாற்று நூல்களுள், யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம், யாழ்ப்பாணத்துத் தொல்குடிகள், தமிழரில் சாதி உற்பத்தி, இலங்கையில் கத்தோலிக்கம் என்னும் நூல்கள் மிக முக்கியமானவையாம். பிற மதங்கள் பற்றி இவர் ஆக்கிய நூல்களுள், 'சைவ சித்தாந்தம்' 'பிள்ளையார் ஆராய்ச்சி, 'கிறிஸ்தவமும் பெளத்தமும், 'மிருக பலி ஆராய்ச்சி' என்னும் நூல்கள் முக்கியமான வையாகும்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்கள் எழுதிய அரும்பெரும் நூல்கள் பலவாம் அவற்றை வரலாற்று நூல்கள். மத ஆராய்ச்சி நூல்கள். வாழ்க்கை வரலாற்றுகள், சமய நூல்கள். தர்க்கபிரிசங்க நூல்கள், தமிழ் ஆராய்ச்சி நூல்கள் எனப் பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். இவற்றுள் யாழ்ப்பாணவைபவ விமரிசனம், யாழ்ப்பாணத்து தொல்குடிகள், தமிழரின் ஆதி இருப்பிடமும் பழஞ்சீரும், தமிழரில் சாதி உற்பத்தி, யாழ்ப்பாணத்தில் கத்தோலிக்கம் என்பதை சிறந்த வரலாற்று நூல்களாம். தமிழ்மொழி ஒப்பியல் அகாதி, தமிழ் சொற் பிறப்பு ஆராய்ச்சி. திராவிட மொழி இலக்கணம், சிங்கள மொழியில் திட்டாவிடம் என்னும் நூல்கள் சுவாமிகளால் தமிழ்த் தாய்க்கு அளிக்கப்பட்ட அரிய பொக்கிஷங்களாம். இப்பெரு நூல்களைவிட இவர் ஆக்கிய மறு நூல்களுமே நூற்றுக்கு மேற்பட்டவையாம்.

அன்று கால்கட்டுவல், போப் போன்ற கிறிஸ்தவ மிஷனரி மார் தமிழ்மொழியின் அருமையையும் பெருமையையும் உலகறிய வைத்ததுபோன்று எமதுகாலத்தில் தமிழ்மொழிச் சிறப்பை

உலகறிய எடுத்து ஒதியவர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்களே. தமது வாழ்க்கையில் அவர் கைக் கொண்ட குறிக்கோள்கள் இரண்டாகும். ஒன்று கிறிஸ்து பெருமானின் மகிமமையப்போதிப் பது; மற்றது தமிழ் அன்னையின் பெருமையை நிலை நாட்டுவது. இவ்விரு இலட்சியங்களையும் கொண்டதும் கண்டதுமாகவே அவரது வாழ்க்கை முடிந்தது. தமிழ்த் தாயை அழகுற அலங்கரித்து, அவளது புகழ் அவனியெல்லாம் ஒதப்படப்பாடுபட்டுத் தமிழ் வளர்த்தொருள் யாழ்ப்பாணக் கிறிஸ்தவ தொண்டரான. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் ஆற்றிய சேவைக்கு ஈடேயில்லை, இவர் தமிழன்னை பெற்ற தலைசிறந்த மகனவார்.

எனினும் இவரது தமிழ்த் தொண்டினை எடுத்துக்கூறவோ அல்லது இவர் ஆற்றிய சேவையைப் பாராட்டவோ, இவரையும் தமிழ் மகனுகப் போற்றவோ எமது சமுத் தமிழ்ச் சமுதாயம் சற்றே பின்வாங்கி நிற்கிறது. இவரது திறமையையும் சேவையையும் பாராட்டிய ஜெர்மனி தேசம் சுவாமிகளுது தலைபொறித்த முத்திரை வெளியிட்டு அவரைக்கொரவித்தமை போற்றக்குறியது. பிற நாட்டொன்றில் முத்திரை பெறக்கூடிய புகழ்படைத்த இலங்கைத் தமிழ்த்தொண்டர் சுவாமிகள் அவர்களே. எனினும் எம் நாட்டவர் அவரைப் போற்றவேண்டிய அளவுக்குப் போற்றுது இருப்பது வெட்கமே!

எடுத்தவருக்கெல்லாம் சிலையெடுக்கும் தமிழ்ச்சமுதாயம் இப்பெரும் தமிழ்த் தொண்டினை மனமாரப் போற்றவோ இவர் பேரில் விழா எடுக்கவோ தயங்குவதை நாம் இன்று காண்கிறோம். சமுத் தமிழ்ச் சமுதாயம் விழித்தெழுந்து குறுகிய மனப் போக்கை விட்டொழுத்து தமிழ் அன்னையை அலங்கரித்த இப்பெரும் கிறிஸ்தவ தமிழ்த்தொண்டினைப் போற்றிக் கொரவிக்கு முன்வரவேண்டுமென நாம் வாஞ்சிக்கிறோம்.

“நம் மறைக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் தயக்க மின்றி நற்பணிகள் பல புரிந்து எம்கண் காண்த் தம்முறையால் தம் எழுத்தால் தமது வாழ்வால் தக்கோரால் மிக்கோராய்த் தலைவர் தாமாய் எம்மட்டோ அம்மட்டும் செய்து வைத்த எம் ஞானப்பிரகாச அடிகளார்க்குத் தன்மானத் தமிழர் நாம் என்ன செய்தோம் சற்றிருந்து யோசித்தால் சலிப்பேயாகும்”

“மொழி வளர்ப்பில் மத வளர்ப்பில் முறைமையான
சமுதாய முன்னேற்றப் பணிகள் தமிழில்
வழிவகுத்து நலஞ்செய்தோர் அனைவருள்ளும்
முன்னவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் தாமேயாவர்
பழியனுகாட்ட பண்பாடுபணி செய்தோர்க்குப்
பாராட்டுச் செய்வதற்கு எவருமில்லை
விழிப்புணர்ச்சி வீருகொண்டு செயல்களாற்று
விதியிலையோ தமிழினத்தின் தாழ்வுதானே”

இதுவரை ஈழத்துக் கிறிஸ்தவ தமிழ்த் தொண்டர் சிலரை
நாம் அறிந்தோம். இவர்களைவிட வேறுபலரும் நம் மத்தியில்
வாழ்ந்து அருந்தொண்டு ஆற்றியிருக்கின்றனர். அவர்கள்
அநேக நூல்களையும், தனிப் பாடல்களையும், கிறிஸ்தவ கீர்த்தனை
களையும் ஆக்கியிருக்கின்றனர், வண. கே. ரி. அப்பாப்பிள்ளை
போதகர் ஒரு சிறந்த தமிழரினார். எழுத்திலும் பேச்சிலும்
திறமை பெற்றவர். கைவசித்தாந்த அறிவு நிரம்பியவர். அவர்
ஆக்கிய நூல்கள் பல. கிறிஸ்து பெருமான் பேரில் கொண்ட
பக்தி காரணமாய் அவர் இயற்றிய தேவாரங்கள் ஆழ்ந்த கருத்
தையும் பக்தியையும் கொண்டவை.

‘தாயுமாய்த் தந்தையுமாய்த் தமருமாகித்
தண்ணிலோய் குரவனுமாய்த் தமியேனுய்ய
நேயமார் குறிகாட்டி நிமல மூர்த்தி
நின்ற நிலை கண்டுள்ளம் நெக்கு நெக்குக்
காயமே புழகரும்பக் கண்ணீர் மல்கக்
கசிந்து கசிந்தமுதையன் கமலபாதம்
தோயு நாளெந் நாளோ தோன்றுதாலே
தொல்வினையே னல்ல வூற்றுத் துளங்கினேனே’

என்ற அரிய தேவாரம், போதகர் அவர்களது பக்தியையும்
ஈடேற்ற வாஞ்சையையும் எடுத்துக் காட்டும்.

தெல்லிப்பழையைச் சேர்ந்த குமாரகுலசிங்கி குடும்பத்தினர்
சிறந்த ஆங்கில அறிவோடு அரிய தமிழ் அறிவும் பெற்றவர்
கள். அவர்கள் ஆக்கிய பாடல்களும் தேவாரங்களும் பலவாம்.

திரு. சொலமன் செல்வத்துரை, கனன் சோமசுந்தரம்,
வண. ஜி. டி. தோமஸ் என்போரும் சிறந்த ஆராய்ச்சிகளை
ஆக்கி இருக்கின்றனர்.

பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பெரி

சாவகச்சேரியைச் சேர்ந்த வண. பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பெரி அவர்கள்,
இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் பெரும் புகழ் பெற்ற தமி

முறிஞராவார். அண்ணே டலீச் சர்வகலாசாலையிலும், இலங்கைச் சர்வகலாசாலையிலும் இவர் தமிழ்ப் பண்டிதராகத் தலைமை வகித்தவர். தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி நூல்களையும், சித்தாந்தத்தோடு தொடர்பு கொண்ட மார்க்க ஆராய்ச்சி நூல்களையும் இவர் ஆக்கினர்.

வண. கே. எஸ். முருகேச போதகர் ஒரு சிறந்த பேச்சாளராகவும், எழுத்தாளராகவும் வாழ்ந்தவர். கைவசித்தாந்தத்தைத் தெளிவறக் கற்றவர். மொழி ஆராய்ச்சி சம்பந்தமாகவும் சித்தாந்த கிறிஸ்தவ ஆராய்ச்சி சம்பந்தமாகவும் இவர் ஆக்கிய ‘சித்தாந்தச் சுருக்கம்’ என்னும் நூல் சித்தாந்தம் கற்போருக்குச் சிறந்த ஒரு கை நூலாகும்.

கே. பி. முத்தையா

‘விடிவெள்ளி’ என்ற புனைபெயரோடு எழுதிய திரு. கே. பி. முத்தையா ஆசிரியர் ஒரு சிறந்த சமூகத் தொண்டனும், தமிழ்த் தொண்டனுமாவார். அவர் ஒரு சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர். அவர் ஆக்கிய சிறு நூல்களும், பாடல்களும் அநேகம். இன்னும் கிறிஸ்தவ ஆராதனைகளிலே நாம் பாடிவருகிற கூட்டுப் பிரார்த்தனைகளான ‘ஆதியினில் வார்த்தையென’, ‘உலகமெல்லாம் ஒரு குடும்பம்’, ‘ஏகத்திரித்துவமே’, ‘தூதர் வான சேனை’, ‘பவ ஆக்கினை போக்க’, ‘வான்லோக மகிபனிவரை’, வாவா அருளர்சே’, ‘அன்பின் ஒளியின்’ என்ற பாடல்கள், இவ்வாசிரியது புல்லமையை மட்டுமன்றி அவரது ஆழ்ந்த கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தையும் எடுத்துக் காட்டுவனவாயிருக்கின்றன.

எதுவித பேதமுமின்றி, உலக மக்களெல்லாம் ஒன்று பட வேண்டும்; அன்பும் அருளும் உலகிலே வெள்ளமாக ஓட்டவேண்டும்; பாவம் என்னும் அந்தகாரம் அழியவேண்டும். இயேசுபெருமான் இனிய நாமம் ஓங்கவேண்டும் என்ற ஆகசயோடு பாடியவராயும், அதற்குத் தக்கதாக வாழ்ந்து தொண்டாற்றியவராயும் சிறந்து விளங்கியவர் திரு. முத்தையா ஆசிரியரவர்கள்.

‘உலகமெல்லாம் ஒரு குடும்பம் ஆகுவோம்
உள்ளுமென்னும் பெத்தலையில் ஏகுவோம்
அலகில் மரி அன்னை தரும் பாலைன
அடிபணிந்து பரமகீதம் பாடுவோம்
அன்பும் அருளும் உலகில் வெள்ளமாகவே
அந்த கார லோக அதிபன் சாகவே
உன்னதம் துறந்து வந்த மைந்தனை
உள்ளும் உருகிப் பணிந்துகொள்ள முந்துவோம்

ஜே. எஸ். ஆழ்வாப்பிள்ளை

யாழ்ப்பாணத்துக் கட்டடவேலி ஊரைச் சேர்ந்த பண்டிதர் ஜே. எஸ். ஆழ்வாப்பிள்ளை என்பவர், தமது பதின்மூன்றாம் பராயத்திலே கவிபாடும் திறன் பெற்றவர். அவர் ஆக்கிய பாடல் களும், நூல்களும் கீர்த்தனைகளும், தேவாரங்களும் பலவாம். தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மூம்பொழிகளிலும் சிறந்த அறிவு பெற்றவர். தமிழ் மூலம் சிங்களம் கற்பதற்கு உதவியாக “சிங்கள ஆசான்” என்னும் சிறந்த நூலை ஆக்கினார். இயல், இசை, நாடக துறையில் போதிய புலமை இவரிடம் இருந்தது. இவரது புலமை, சேவை என்பவற்றை மதித்த யாழ்ப்பாண இலக்கிய மன்றம் இவருக்கு “முத்தமிழ்ப் புலவர்” என்ற பட்டத்தை வழங்கி, பொன்னுடை போர்த்துக் கொரவித்தது.

கிறிஸ்தவ வேதாகமத்தின் பல பகுதிகளை அழகிய பாக்காளாகப் பாடினார். வேதாகம கதையைத் திரட்டி எடுத்து “சத்திய வேத அம்மானை” என அம்மானை வடிவாகப் பாடி வெளி யிட்டார். நாட்டுப்புற மக்கள் தம் விழாக்களிலும், வைபவங்களிலும், அம்மானை வடிவில் வேத சத்தியத்தைப் பாடி மகிழ இந்நால் பெருந்துணையாயிற்று. இவர் ஆக்கிய “கிறிஸ்தவ பஞ்சாமிர்தம்” என்னும் நூல் தேவாரம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருப்புகழ், திருவாசகம் என்னும் ஐந்து அமிர்தங்களைக் கொண்டது.

“கண்டேனுனதன்புக்கொரு கரையோ எங்குமிலையே உண்டேனதை ருசித்தேனுனை யுணரா துணர்ந்துய்ய விண்டேன் புகழ்ப்பாமாலையில் வெல்லையதின் விளக்கே தொண்டே ஏரிந்திடுவேனெனைச் சூழ்ந்து தினம்பேணே”

“அப்பா உனதருகே பரமானந்தத்தினுற்றுத் தப்பாதென்று மோடுங் கண்கள் தாமே திறந்திருக்கும் வெப்பும் பலவினை நோய்களும் விட்டோடுமல்லுற்றில் எப்போது முன்னடியேன் குளித்தின்பம் பெறப்பேணே”

“என் பாவமெனைக் கண்டு பிடித்ததாலே இடருமின்து தத்தளித்தே னெனக்காய் வேண்டி அன்பாகச் சிலுவையதிற் பிராணதியாகம் ஆற்றினையென் றறிந்ததனு லோடிவந்து முன்பாக விழுந்து நமஸ்கரித்து நின்று முறையிட்டேன் பாவியென முனியாதென்னை நின்பாகத் தரவினைத் தாயதனு னெஞ்சம் நிம்மதி கொண்டேன் மறவேண் சரணம் நீயே”

என்னும் இனிய பாடல்கள், கிறிஸ்தவ பக்தியையும் விசுவாசத்தையும் எடுத்துக்காட்டுவனவாம். புலவர் அவர்கள் ஆக்கிய “நச்ரேயப் பாமாஸீ” “நச்ரேய இரட்டை மணிமாஸீ” “நச்ரேய மும்மணிக் கோவை” “நச்ரேய அந்தாதி” என்னும் நூல்கள் கிறிஸ்து பெருமானின் வாழ்க்கையையும் உபதேசங்களையும் அழகுறக் கூறும் அரிய நூல்களாம்.

மனுஷன் கடவுளை மறந்தாலும், கடவுளோ மனுஷனை மறப்பதில்லை. அவன் எங்கு ஓடினாலும் அவனை அவரே தேடுகிறூர். கடவுளுக்கு ஒளித்து மனுஷன் ஓடிமறைய முடியாது. அவ்வித ஒட்டத்தால், அவனே ஓடிந்து, இளைத்து, தொய்ந்து விடுகிறேன். தன்னைத் தேடிப்பிடித்த அன்புக்கு அவன் தன்னை அர்ப்பணித்தே ஆகவேண்டும். இது ஒர் கிறிஸ்தவ சத்தியம். இவ்வுண்மையை,

“அண்டியெனை ஒரு கணமும் விட்டு நீங்கா அன்பேயென் தொய்ந்திட்டா வான்மாதன்னை இன்றுமது வசமாற்றுப் படுத்துகின்றேன் இனிவாயும் சாகரத்தினுமந் தேடிக் கண்டங்கு நிரப்பிப்பு ரணமாயோடக் கணிவாக நீரீந்த உமது ஜீவன் துண்டாக வுமக்கே யொப்படைக்கிறேன் சேர் துதிகளெலாமு மக்கென்றுஞ் சொந்தமையா”

என்னும் பரவசப் பாடல் மூலம் பகர்கிறூர் புலவர். இவை போன்ற பக்திரசம் ததும்பும் பாடல்கள் பல புலவர் இயற்றிய ‘கிறிஸ்தவ பஞ்சாமிர்தம்’ என்னும் நூலில் இடம் பெறுகின்றன.

கட்டைவேலியூர் பண்டிதர் ஆழ்வாப்பிள்ளை அவர்கள் ஆக்கிய அரிய கிறிஸ்தவ நூல்களிலே மினிரும் விசுவாசம், நம் பிக்கை என்பவற்றைப் போலவே, அவர் ஆக்கிய ஏனைய நூல்களிலும் தமிழ் மொழிப் பற்றும் கொள்கையும் பரவியிருக்கக் காணலாம். தாய்மொழியாம் தமிழுக்கு ஏற்பட்ட இழுக்கை, தமிழ் அன்னையே சொல்லிப் புலம்புவதாக இவர் ஆக்கிய பாடல்கள் மிகக் கருத்து வாய்ந்தவை.

“என்னுசைப் புதல்வர்களே அகத்திய
 மாழுனிவரெனக் கிழமுத்த தாலி
 மின்னுர்களாணி கலன்க ஸொவற்றினு
 நல்லழகார்ந்து மிகுந்த தாலி
 பொன்னுரும் புலவர்கள் மாற்றுரை
 நிறையிற் குறையாது புரந்த தாலி
 இந்நாளிலறுத்து வைத்தாள் போன்றியானிருக்க
 விதி யெதுதான் மாதோ”

எனத் தமிழ் அன்னை தன் விதி நொந்து புலம்புகிறுள். அழ
 சிழந்து பொலிவிழந்து ஆபரணந் தானிழந்து அழுது புலம்பும்
 அன்னை எம்மை ஈன்ற தமிழ் அன்னையே. அவள் கண்ணீரைத்
 துடைக்க வாரீர் என்றார் புலவர்.

மொழிகளுள் இலக்கணச் சிறப்பைப் பெற்றது தமிழ். இலக்கண வழுவில்லாத கவிகளே தமிழின் அலங்காரம். ஆனால் இன்று
 இலக்கணம் இன்றி, கவிநயம் இன்றி, “கவி” என்னும் பெயரில் வரும் காரியங்கள் யாவும், தமிழ் அன்னையை இழிவு படுத்தும் கட்டங்களாம். கவி எனிற கவி ஆகட்டும், கவியின் இலக்கண வரம்புகள் காணப்பட்டும். தமிழ் ஈன்னையே இத் தயவுக் கேட்டு நிற்கின்றுள். இதை,

“மாவெங்கே புளியெங்கே கருவிளங்
 கூவினமெங்கே மாவிலுள்ள
 பூவெங்கே காய்களியும் தண்ணிறவுஞ்
 சேர்ந்துவரு பொருத்தமெங்கே
 பாவெங்கே நூலெங்கே நானுற்ற
 விழுப்பெங்கே பாவியேனின்
 காவெங்கே யெனதருமைப் புதல்வர்கா
 ஸொன்னயாற்றக் கடுகுமின்னே”

என அழுறப் பாடுகிறோர் புலவர்.

தமிழன்னை மேல் கொண்ட தணியாப் பற்றுக் காரணமாக தமிழ்மக்களின் உரிமைக் குரலை அடிக்கடி தட்டி எழுப்பினுர்புலவர். சமீம் யாவருக்கும் சொந்தமாதலால் எவருக்கும் அஞ்சிதிடம் விட வேண்டாம் எனத் தம் பாடல்கள் ஊடாக வலியுறுத்தினார். தமிழும், தமிழ்க் கலையும், தமிழ்ப்பண்பும், தமிழ் மரபும் தளர்ந்து விட்டால், தமிழனுய் வாழ்வதே இழிவாகும் எனத் தட்டிப் பாடினார். அடிமை வாழ்வை ஏற்பாராயின் தமிழர் தாழ்ந்த குடிகளாய் நெரிவர். அவர்கட்டு கொலுவில்லை, சலுகையில்லை, பிடியில்லை, சமத்துவமில்லை, பின் வரும் சந்ததிக்கு

மிடிமையே சம்பத்தாகும் எனத் தீர்க்கதறிசனமாகப் பாடிவைத் தார் புலவர் ஆழ்வாப்பிள்ளை.

“அமிழ்த தினுமினிய சுவையளித்தண்ட
முகடதனை யள்ளி நிற்கும்
தமிழு மதன் பலகலையும் தமிழ்ப் பண்பும்
தமிழ்மரபும் தளரு மென்னில்
இமிழ்திரையின் கடலுகுத்த புவியதனில்
வழ்தல் பெரு மிழிவேயாகும்
குமிழிநிகர் வாழ்விலபிமானமே குறிக்
கோளாய்க் கொண்மினின்னே”

“அடிமை வாழ்வதிற் புகுந்தால் ஜயகோ தமிழர் தாழ்ந்த
குடிகளாய் நெரிவதன்றிக் கொலுவில்லைச் சலுகையில்லைப்
பிடியில்லைச் சமத்வமில்லைப் பின்வருஞ் சந்ததிக்கு
மிடிமையே சம்பத்தாகும் வேண்டிய செய்மினின்னே”

என அழகுறப் பாடித் தமிழனின் கடமையைப் புகட்டி நின்
ஞர். இவை போன்ற அரும் பாடல்கள் புலவர் ஆக்கிய “தமிழன் குரல்” என்னும் நூலில் பரந்து கிடக்கக் காணலாம்.

பேசுவது ஒரு வரம்; எழுதுவது ஒரு வரம்; கவிகளைக் கவிகளாய் ஆக்குவது இன்னேர் வரம். எல்லோருமே கவிபாட முடியாது, முடியாத நிலையில் முனைவது மூடத்தனம். அதனால் தமிழன்னையே இழிவு அடைகிறுள், எனக் கவி ஆற்றத் தெரியாது கவி பாட முனையும் போலிக் கவிஞரைக் கண்டித்து நின் ஞர் நம் புலவர்.

“யாப்பு மறியார் இலக்கணத்தின் வாலறியார்
கோப்பு மறியார் குணமறியார் - ஆப்பை
இழுத்த குரங்கா யிடர்ப்பட்டுத் தாயின்
கழுத்தையறுத் தெறிவர் காண்”

என்கிறும்:

பண்டிதர் ஜே. எஸ். ஆழ்வாப்பிள்ளை அவர்கள் சைவ சித்தாந்தத்தில் போதிய அறிவு பெற்றிருந்தார். அத்தோடு இஸ்லாம் மதத்திலும் அதிக அறிவு அவருக்கிறுந்தது. அவர் ஆக்கிய ‘இஸ்லாமிய நீதி நெறி’, ‘இஸ்லாமிய கதா மாலை’ என்னும் இரு நூல்களும் மிகச் சிறப்புடையவை என முஸ்லிம் கழுக அறிஞரால் பாராட்டப்பட்டவையாகும். நபிகள் நாயகம்

(ஸ்ல்) அவர்களது வாழ்க்கை வரலாற்றைப் புராணமாகப் பாடி நாயகபுராணம்' என்னும் பெயரோடு வெளியிட முன்வந்தார். அந்நால் இன்னமும் கையெழுத்துப் பிரதியாகவே இருப்பதாக அறிகிறோம்.

தமிழ் சமுதாயத்தைத் தொட்ட தீய சக்திகளைக் கண்டித்து இவர் பாடிய பாடல்கள் பலவாம். 'கலிகாலக் கோலம்' 'உலகம் பலவிதம்' 'பூலோக வேடிக்கை' போன்ற சிறு நூல்களுக்கூடாக மக்களுக்கு வேண்டிய உய்புத்தியை இவர் புகட்டினார்.

பண்டைய தமிழ்ப் புலவர்களிடம் காணப்பட்ட பாண்டித் தியம் அதிகம் இவரிடமும் காணப்பட்டது. மறைந்துபோன தமிழ்க் கலி முறைகளான சித்திரகவி, அக்கரக் சதகம், எழுத்து வருத்தனம், சுழிகுளம், திரிபங்கி, திரிபாகி, மாத்திரைச் சுருக்கம், கூடசதுக்கம், ஒற்றுப் பெயர்த்தல், மாத்திரை வருத்தனம் சிலேடை போன்ற தனிச் சிறப்புறு பாடல்களை புலவர் அவர்கள் ஆக்கியுள்ளார்கள். இவர் ஆக்கிய நூல்களுள் அநேகம் இன்னமும் எழுத்துப் பிரதியாகவேயுள்.

புலவரது பாவன்மையைப் பாராட்டிப் பாடிய வேறு புலவர் பலர். நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார் வித்துவான் K. T. ஞானப் பிரகாசர், ஆசிரியர் K. P. முத்தையா, கவிஞர் 'இராஜபாரதி' போன்ற அநிஞர் பலர் அவரைப் போற்றிப் பாடினர்.

புலவர் அவர்கள் தமது எழுபத்தேழூம் ஆண்டில், பிரிந்த போது, தமிழ்த் தாயே கலங்கி நின்றார்.

சமிக்கைகள் கொடுத்துப் பாட்டு சட்டெனக் கேட்டாலங்கே அமிழ்தினுமினியவாக அக்கால காளமேகன் எமகண்ட முறையிற்போல எளிதினிற் பாடவல்ல நமதரும் புலவனுரை நாடிமுந்ததுவே ஜேயோ.

'எழுதிக்கொண்டிருக்கும் பேணை எடுக்காமல் அழித்திடாமற் பழுதெனக் கூறிக் கீறிப் பக்கத்து நுழைந்திடாமல் மளமளப் பாகத் தீட்டும் வல்லபாவலனை யெண்ணி அழுதிடா தென்ன செய்வோம் ஆரிதைச் சகிக்கலாமே'.

தமிழ் வளர்த்த கிறிஸ்தவ தொண்டனும்ப் புலவரவர்கள் ஆற்றிய அருந்தொண்டை வருங்கால சந்ததி அறிந்து போற்றி நிற்கும். புலவரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட வண. கலாநிதி நெல்ஸ் அவர்கள் "He lived a full life and did much for Christian Tamil literature. His name will be remembered when the story of the development of that literature is written" எனக் கூறியுள்ளார்.

இதுவரை குறிப்பிடப்படாத வேறு பல கிறிஸ்தவ தமிழ்த் தொண்டர்களும் நம் மதத்தில் வாழ்ந்திருக்கின்றனர்; இன்ன மும் வாழ்கின்றனர். தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் ஜோ. திமுத்து என்பவர் சிறந்த ஆங்கில அறி வும் தமிழ் ஆராய்ச்சியும் பெற்றவர். அநேக தமிழ் இலக்கியங்களை இவர் ஆங்கிலத்தில் அழகுற மொழி பெயர்த்துள்ளார். புறநாட்டார் ஆங்கிலம் மூலம் தமிழ் கற்பதற்கு ஏற்ற ஒரு சிறந்த நாலை யும் இவர் ஆக்கியுள்ளார். வித்துவான். வி. பி. க. நடராஜா, வி. பி. க. சுந்தரம் என்னும் அறிஞர் சிறந்த கீர்த்தனைகளையும், தேவாரங்களையும் பாடியுள்ளனர்.

மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் திரு. வி. கி. இராஜ துரை என்பவர் ஒரு சிறந்த கவிஞராவார். கவி அரங்குகள் பலவற்றில் பங்குபற்றித் தமது திறனை இன்னமும் காட்டி வருபயர். வித்துவான் F. X. C. நடராஜா வித்துவான் ஜெபரத்தினம், புலவர் அரியநாயகம் என்போர் ஆழ்ந்த தமிழறிவும் ஆராய்ச்சியும் பெற்றவர்கள்.

சுவாமி தனிநாயகம்

சுவாமி ஞானப்பிரகாசரது அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி, கிறிஸ்தவ மதத்துக்கும் தமிழுக்கும் மாபெரும் தொண்டு செய்துவரும் சுவாமி தனிநாயகம் அடிகளாரது சேவை நாம் யாவரும் நன்கு அறிந்ததே. அவரது அயரா உழைப்பினாலும், தன்னலமற்ற தனிப்பெரும் சேவையாலுமே இன்று மறுபடியும் தமிழ்மொழியின் தொன்மையும், பண்பும், அழகும் தூய்மையும் பெருமையும் நிறைவும் உலகெங்கும் எடுத்து ஒத்தப்பட்டு வருகின்றது. புறநாட்டவரும் புற இனத்தவரும் தமிழ்மொழியைப் போற்றும் வண்ணம் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாடுகள் மூலம் அளப்பரும் சேவை தனிநாயக அடிகளால் ஆக்கப்பட்டு வருகின்றது. அடிகளாரின் அரும் பெருந் தொண்டை நாம் மனமார வாழ்த்துகின்றோம். அவர் ஆக்கம் பெருக்கட்டும்; அவர் சேவை ஒங்கட்டும்; தமிழ்த் தாயின் இதயமே பூரிக்கட்டும். அவள் பெற்ற பிளைகளுள் கிறிஸ்தவர் ஆற்றியதும் ஆற்றுவதுமான அருந் தொண்டே அவளைப் பேணிப் போற்றி என்றென்றும் வாழ வைக்கட்டும்.

வாழ்க தமிழ்!

வாழ்க தமிழ்த் தொண்டர்!

CHRISTIAN INSTITUTE FOR THE STUDY OF
RELIGION AND SOCIETY, ASHRAM
CHUNNAKAM, SRI LANKA.

Aims and Objectives:-

- Studies in the field of Religion and Society.
- Seminars, Study Conferences and Consultations on matters of vital Social and Religious concern.
- Social Surveys to investigate into traditional patterns, changes, new needs and problems.
- Public Lectures on relevant subjects of concern to Church and Society.
- Providing opportunities for contact with people of other faiths (particularly Hinduism) and initiating discussions on common issues.
- Providing an adequate Library to encourage Research students to publish their findings.
- Publishing a Bulletin, "Religious and Social Issues" a medium for disseminating findings of Study Groups, Seminars, Conferences and Surveys.

ஆசிரியர் ஆக்கிய ஏணை நூல்கள்

1. மாட்டுக் கொட்டிலும் மானிட இரட்சையும்
2. கிறிஸ்து மதமும் கொம்யூனிஸமும்
3. இங்கர்லாலும் கடவுளும்
4. இஸ்ரவேலர் சரிதம்.
5. இவர்கள் யார்?
6. ஞானஸ்நானம்

